

இறையியல் கோலங்கள்

வடிவம் 24

ஆடி - மார்ச்சு 2010

வண்ணம் 3,4

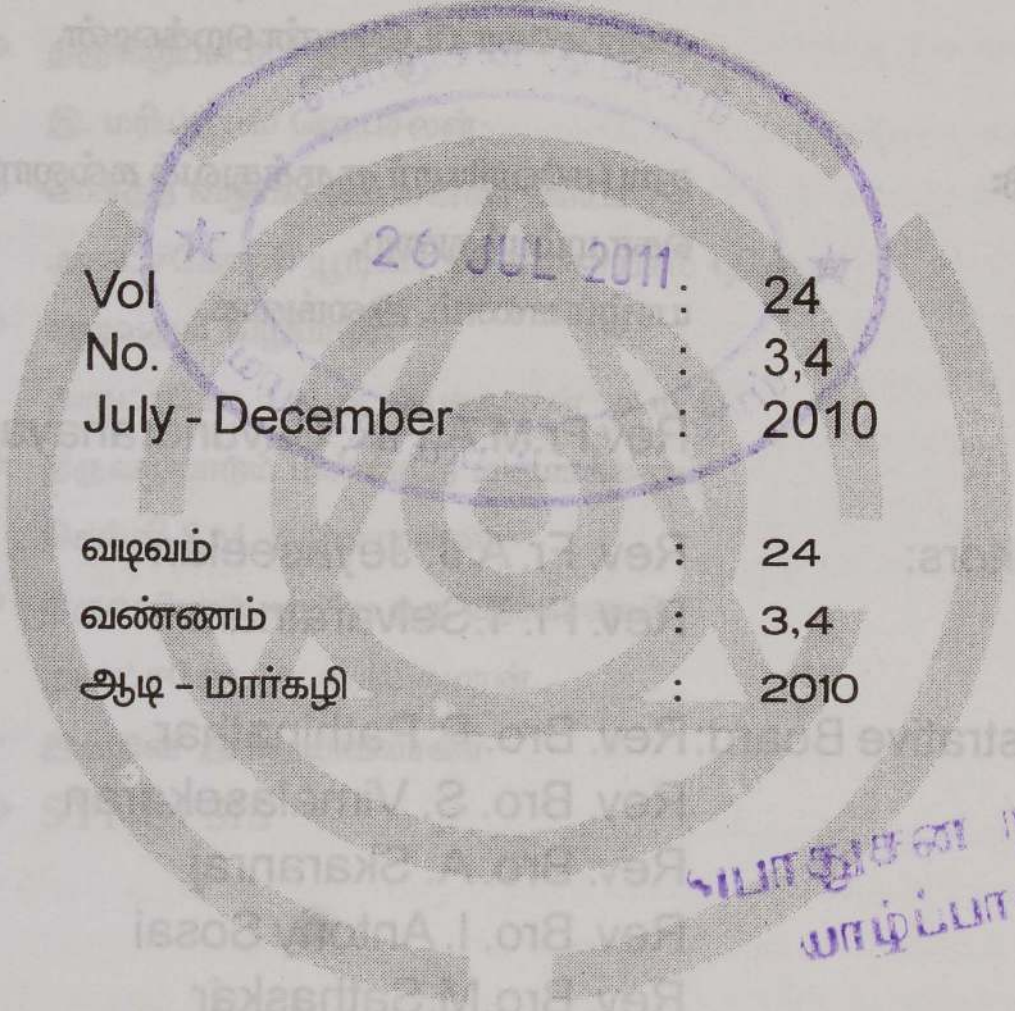
கிறிஸ்துவின் வாழ்விற்கு புதிய அர்த்தமும்...
திருவழியாட்டு ஆண்டு
யரிசுத்த வழியாட்டில் கன்னி மரியா
சிறுவரும் வழியாடும்
திருவழியாடும் பண்பாட்டு மயமாக்கலும்
திருவழியாடு பற்றிய ஒரு நோக்காணல்
இதழின் இறையியலாளர்

தூய சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி வெளியீடு

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் காலாண்டு இதழ்

IRAI IYAL KOLANKAL

Vol	:	24
No.	:	3,4
July - December	:	2010
வடிவம்	:	24
வண்ணம்	:	3,4
ஆடி - மார்கழி	:	2010

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

ஆசிரியர்: அருட்தந்தை மை.ஆ.போ.ற.சுவந்தரநாயகம்

துணை ஆசிரியர்கள்: அருட்தந்தை அ.யோ.ஜெயசீலன்

அருட்தந்தை செல்வரட்ணம்

நிர்வாகக்குழு:

அருட்சகோ. ப.பத்திநாதர்

அருட்சகோ. ச.விமலசேகரன்

அருட்சகோ. ஆ. ஸ்கரன்ராஜ்

அருட்சகோ. இ. அன்ரனி சோசை

அருட்சகோ. ம.சதாஸ்கர்

அருட்சகோ.பி.ஜோண் ஹெக்ஷன்

வெளியீடு:

தூய சுவோரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,

கொழும்புத்துறை,

யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

Editor:

Rev.Fr.M.A.P.R. Savundranayagam

Sub Editors:

Rev. Fr. A.J. Jeyaseelan

Rev. Fr. T.Selvaratnam

Administrative Board: Rev. Bro. P. Pathinathar

Rev. Bro. S. Vimalasekaran

Rev. Bro. A. Skaranraj

Rev. Bro. I. Antony Sosai

Rev. Bro.M.Sathaskar

Rev. Bro.P.John Rexan

Publication:

St. Francis Xavier's Seminary,

Columbuthurai, Jaffna, Sri Lanka.

Tel. No.: 021 222 2482, 021 222 7145

உள்ளே

- ◇ துணை ஆசிரியர் உரை
- ◇ கிறிஸ்துவின் வாழ்விற்கு புதிய அர்த்தமும்...
சி.கா.பங்கிராஸ்
- ◇ திருவாழிபாட்டு ஆண்டு
இ. மரியதாஸ் ஜெயசீலன்
- ◇ பரிசுத்த வாழிபாட்டில் கன்னி மரியா
அருட்சகோதரி யூடினா செல்வநாயகம் (தி.கு.க)
- ◇ சிறுவரும் வாழிபாடும்
அருட்சகோ. பா.அ. யேசுதாசன் அ.ம.தி
- ◇ திருவாழிபாடும் பண்பாட்டு மயமாக்கலும்
செல்வி S.M. வுளோறன்ஸ்
- ◇ திருவாழிபாடு பற்றிய ஒரு நோக்காணல்
அருட்சகோ. ச.அருட்குமரன்
- ◇ இதழின் இறையியலாளர்
- ◇ SYNOPSIS

துணை ஆசிரியர் உரை

21ம் நூற்றாண்டின் அவசர யுகத்துக்குள்ளே நாமும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறோம். எதை நோக்கி? புகை படிந்து கிடக்கும் தெளிவற்ற இலக்குகள் தான் பல தடவைகளில் நம் தேர்வுகளாக உள்ளன. அன்று கடவுள் கரம் பிடித்து வழிநடத்துவதாய் நம்பிய மனிதன், இன்று விஞ்ஞானவிரல்களே தமது வழிகாட்டிகள் என வாழத் தலைப்படும் வழக்கல்கள் நிறைந்த வாழ்க்கை முறை தொடர்கிறது.

ஆண்டவர், ஆலயம் என்பன பற்றிக்கதைப்பது அர்த்தமற்றதும், வேலை அற்றவர்களின் வேலை என்றும் ஆன்மீக அழிவை நோக்கிய தத்துவங்கள் தலைஎடுக்கும் அபாயம் நிறைந்த காலப்பகுதி இது.

இன்று வழிபாடுகளில் உயிர்த்தன்மை கருசி வெறும் சத்தங்களும், சடங்குகளுமே எஞ்சி நிற்கின்ற ஒரு மிக ஆபத்தான காலப்பகுதியிலே திருவழிபாடுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வையும், இறை-மனித உறவின் வளர்ச்சிப் பாதையிலே இத்திருவழிபாடுகளின் அவசியத்தையும், திருவழிபாடுகளின் நிஜத்தை நினைவுபடுத்தி நிறைவை நோக்கி எமை நெறிப்படுத்த இந்த ஆக்கங்கள் மிகப் பயனுள்ளதாக அமையும் என்பதில் நிறைந்த உண்மை உண்டு. “இது காலத்தால் செய்யப்படும் பேருதவி எனவே இது ஞாலத்தின் மானப் பெரிது” இறை ஆசீர்கள்.

அ.யோ.ஜெயசீலன்

கர்ஸ்துவின் வாழ்விற்கு

புதிய சிந்தனையும் புனிதமும் தரும் வழிபாடு

சி.கா.பங்கிராஸ்

மறை ஆசிரியர்

மனிதன் இயல்பாகவே வழிபடும் தன்மை உள்ளவன். தன்னைப் பெற்று வளர்க்கும் பெற்றோரை, அறிவுபுகட்டும் ஆசான்களை, ஆன்மீக வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் மதபோதகர்களை ஆட்சிபுரியும் அதிகாரிகளை மதித்துப்போற்றும் பண்புடையவன். செய்த உதவிகளை மறவாது நன்றி செலுத்துதல், பெற்றுக்கொண்ட கொடைகளுக்காகப் பதில் உபசாரம் செய்தல் போன்ற உயர் விழுமியங்கள் மனிதனிடம் காணப்படும் சிறப்புகளாகும்.

இயற்கையில் இறைவனை...

படைப்புகளில் உன்னத படைப்பாகிய மனிதன் தன்னைப் படைத்த படைப்பாளராகிய இறைவனை இயல்பாகவே வழிபடும் இயல்புடையவன். மனிதனின் தொடக்ககால வாழ்க்கை முறைகளை ஆராயும்போது அவன் தனக்கு மேற்பட்ட பலம் வாய்ந்த சக்திகளைப் பணிந்து தொழுது வந்திருக்கின்றான். இயற்கையின் சக்திகளை இறைவனாக வழிபட்டுள்ளான்.

இயற்கை சக்திகளின் சீற்றத்தால் பாதிப்புள்ளாகி அச்சமடைந்த மனிதன் அவற்றைச் சாந்திப்படுத்த, தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள, தனது தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள, பெற்றுக்கொண்ட நன்மைகளுக்கு நன்றி செலுத்த வழிபாடு செய்தான்.

மதச் சடங்குகளில்...

கால நீரோட்டத்தில் பல்வேறு அனுபவங்களினூடாக எல்லா இயற்கை சக்திகளுக்கும் மேலான சக்தியாக இறைவன் இருக்கின்றான் என்று உணரத் தொடங்கிய மனிதன் அந்த இறைவனைத் தேடவும், தனக்குத் தெரிந்த வழிமுறைகளில் வழிபடவும் தலைப்பட்டான். மதங்கள் பல தோன்றின. ஒவ்வொரு மதங்களிலும் வழிபாடுகள் இடம் பெற்றன. வழிபாடுகள், சடங்குமுறைகள் இல்லாத மதங்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். மனிதன் இயல்பாகவே இறைவனைத் தேடிக்கொண்டிருக்க இறைவனோ தன்னை மனிதனுக்கு பல்வேறு வழிமுறைகளுடாக வெளிப்படுத்தினார். “பலமுறை, பலவகைகளில் முற்காலத்தில் இறைவாக்கினர் வழியாக நம் மூதாதையரிடம் பேசிய கடவுள்” (எபி 1:1) என்று எபிரேயர் திருமுக ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

இறைவன் வகுத்த வாழி...

இறைவன் மனிதனுக்கு தமது திட்டத்தைப் பலர் வழியாக வெளிப்படுத்தி மனிதன் புனிதமடைய வேண்டும், தம்முடன் வாழ்வில் பங்கு பெறவேண்டும் என்ற தமது ஆவலை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளார். இஸ்ராயேல் குலமுதுவர்கள், இறைவாக்கினர்கள் வழியாக வாக்குறுதிகளை வழங்கியதுடன் இஸ்ராயேலர் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டிய கட்டளைகளையும் கொடுத்தார். இறைவன் தாம் நிறைவேற்றுவதாக வழங்கிய வாக்குறுதிகளைப் பிரமாணிக்கமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த உடன்படிக்கைகள், பலிகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தினார். வழிபாட்டு முறைகள், பலிசெலுத்தும் சடங்குமுறைகள் என்பன இஸ்ராயேல் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இஸ்ராயேல் மக்கள் பாவ வாழ்விலிருந்து மனமாற்றமடைந்து, புனிதமடைந்து தம்மோடு இருக்கவேண்டுமென்பதே இவை வழங்கப்பட்டதன் நோக்கமாகும். “உங்களை அழைத்தவர் தூய்மையுள்ளவராய் இருப்பதுபோல நீங்களும் உங்கள் நடத்தையிலெல்லாம் தூய்மையுள்ளவர்களாய் இருங்கள். நீங்கள் தூயவராயிருங்கள் ஏனெனில் நான் தூயவன்” என மறைநூலில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.” (1பேதுரு1:15-16; லேவி 11:44; லேவி 19:2)

பலிகள் செலுத்தி வாழிடல்....

வழிபாடு பலிகளை மையமாகக் கொண்டு நடைபெறுவதை பழைய ஏற்பாட்டிலும் சிறப்பாக புதிய ஏற்பாட்டிலும் காண முடிகின்றது. ஆபேல் தன் மந்தையில் முதல் தரமானதைக் கடவுளுக்கு நன்றிப் பலியாக செலுத்தி வழிபட்டான். நோவா பெருவெள்ளத்திலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றியதற்காக நன்றிப்பலி செலுத்தி வழிபட்டார். ஆபிரகாம் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இறைவன் மேல் தனக்குள்ள விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தி தம் அன்பு மகனையே பலியாகக் கொடுக்க முன் வந்தார். கடவுள் மோசே வழியாக இஸ்ராயேல் மக்களுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை பலிமூலமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. பழைய ஏற்பாட்டில் இடம்பெற்ற பலிகள் நன்றிப்பலிகளாக, பாவப்பரிகாரப்பலிகளாக, வேண்டுகல்ப் பலிகளாக அமைந்திருந்தன. இப்பலிகள் எல்லாம் தன்னிலே தானே பாவம்போக்கும் பலிகளாக, மீட்பு அளிக்கும் பலிகளாக இல்லாதபோதும் பலிசெலுத்தும் மனிதன் மனமாற்றத்தின் மூலமாக புனிதமடைய வேண்டுமென்னும் ஆவலின் வெளிப்பாடாக அமைந்திருந்தன.

வாழிபாடு கிறிஸ்துவில்...

இஸ்ராயேல் மக்களின் வழிபாடு ஏனைய மதவழிபாடுகளைவிட மேம்பட்டு இருப்பினும் அவை வரவிருக்கும் கிறிஸ்துவின் திருவழிபாட்டின் முன்னறிவிப்பாகவே இருந்தன. மனித வழிபாடுகளெல்லாம் புதிய ஏற்பாட்டிலே கிறிஸ்துவில் முழுநிறைவு அடைகின்றன. வழிபாடு செலுத்துவது மனிதன் மட்டுமே என்ற நிலைமாறி இறைமகன் கிறிஸ்துவின் செயலாக மாறுகின்றது. கிறிஸ்து மனிதனானார். மனித இனத்தின் பிரதிநிதியானார். மனிதர் அனைவரின் பாவங்களையும் அதன் தண்டனைகளையும் தாமே சுமந்து கொண்டார். மனிதர்கள் புனிதமடைய, அவர்களைத்

தந்தை இறைவனுக்கு ஏற்படையோராக்க தம்மையே கையளித்தார். அவரே பலிப்பொருளும், பலிசெலுத்தும் குருவுமானார். இயேசு மனிதத்தன்மையில் மனிதருக்காக செய்த செயல்களனைத்தும், பேசிய வார்த்தைகளனைத்தும் எண்ணிய எண்ணங்கள் அனைத்தும் இறைவனுக்கு ஏற்படைய ஈடு இணையற்ற வழிபாடாயிற்று. மனிதனான இயேசு இறையியல்பு கொண்டவர். எனவே அவர் செய்த, சொன்ன அத்தனையும், அவரது வாழ்வு முழுவதுமே ஓர் உன்னத வழிபாடாகும். சிறப்பாக இயேசுவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு ஆகிய நிகழ்வுகள் அவரது இறைவழிபாட்டின் உச்சக்கட்டமாகவும் அமைந்தன. இயேசு கிறிஸ்துவின் இந்த உன்னத வழிபாடு இறைவனாகிய தந்தையை உயரிய முறையில் மகிமைப் படுத்தியதோடு மனிதர்களை மீட்டு இறை மக்களாக்கியது.

இறைவனுக்கு ஏற்படைய வழிபாடு

இதனால் மனிதர்கள் இறைவனின் வாழ்வில் பங்குபெறும் அரிய வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். இந்த வழிபாடு இறைவனால் விரும்பி ஏற்கப் பெற்றதாகும். எனவே கடவுள் இறந்த கிறிஸ்துவை உயிர்த்தெழுச் செய்தார். கிறிஸ்துவின் பாஸ்கா மறை நிகழ்வு மனிதனை இறைவனோடு ஒப்புரவாக்கவும் மனிதன் இறைவனைத் தகுந்தமுறையில் வழிபடவும் வழிசெய்கின்றது.

ஆகவேதான் புதிய ஏற்பாட்டில் கடவுளுக்கு ஏற்படைய வழிபாடு கிறிஸ்துவின் வழிபாடு. அவரே நிகழ்த்திய வழிபாடு. இத்தகைய வழிபாடு உலக வரலாற்றில் வேறு எவரும் செய்ததில்லை. இனிமேல் செய்யப்போவதுமில்லை. இத்தகைய வழிபாட்டால் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே நெருங்கிய ஓர் உறவுநிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த உறவு மனிதகுலத்தின் சார்பில் இறைமகன் கிறிஸ்து தந்தையாம் இறைவனுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்டதாகும். இதை அவரே தமது வாழ்வாலும் சிறப்பாக பாஸ்கா மறை நிகழ்வுகளாலும் பெற்றார்.

கிறிஸ்து தாமே பெற்றுத்தந்த இந்த அருள் வாழ்வை, புனித வாழ்வை எல்லா மக்களும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென விரும்பினார். இந்த விருப்பத்தை நிறைவுபடுத்த அவரது வழிபாடு நீடித்து நிரந்தரமாக எல்லா மக்களும் அதில் பங்கு பெற்றுக்கொள்ள திருச்சபையை ஏற்படுத்தினார். கிறிஸ்துவின் வழிபாடு இன்றும் திருச்சபை வழியாக நடைபெறுகின்றது.

திருச்சபையில் வழிபாடு

கிறிஸ்து அன்று நிகழ்த்திய மீட்புச் செயல் வழிபாட்டை இன்றும் நிகழ்த்துகின்றார். அவர் என்றுமே மாறாதவர். நாம் இன்றும் கிறிஸ்துவோடு உண்மையான விதமாக நேருக்கு நேரான நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கின்றோம். இன்றும் திருவழிபாட்டு நிகழ்வுகளில் அவரே செயற்பட்டு வருகின்றார். அவரது செயலாற்றும் முறையில் தான் வேறுபாடு இருக்கின்றது. வரலாற்றில் அவர் பலஸ்தீனா நாட்டில் மக்களோடு தொடர்பு கொண்ட விதம் வேறு இன்று நம்மோடு தொடர்பு கொள்ளும் விதம் வேறு. ஆனால் இருவிதங்களிலும் உண்மையான, நெருக்கமான, நேருக்கு நேரான தொடர்புகள் உண்டு. கண்காணாத இறைவனைக் குறித்துக்காட்டும் ஓர் அடையாளமாக அன்று இயேசு

இவ்வுலகில் வாழ்ந்தபோது தாம் இருந்தது போலவே தந்தையும் இருக்கின்றார் என்பதை விளக்கினார். (‘என்னைக் காண்பது தந்தையைக் காண்பது ஆகும்’. யோவான் 14:9) உயிர்த்தபின் இவ்வுலகைவிட்டு விண்ணகம் சென்ற கிறிஸ்துவின் தோற்றமாக, அடையாளமாக இன்று திருச்சபை இருக்கின்றது. உயிர்த்த கிறிஸ்து தனது நிரந்தரமான பிரசன்னமாக இவ்வுலகில் விளங்க வேண்டுமென்று திருச்சபையை நிறுவினார்.

இந்தத் திருச்சபை கிறிஸ்துவின் மறையுடல் திருச்சபையின் செயல்கள், கிறிஸ்துவின் செயல்கள். திருச்சபையின் செயற்பாடுகள் வழியாக கிறிஸ்து தொடர்ந்தும் இவ்வுலகில் செயற்படுகின்றார். திருச்சபையில் இடம்பெறும் திருப்பலி, திருவருட்சாதனங்கள், திருப்புகழ்மாலை ஆகிய திருவழிபாட்டு நிகழ்வுகள் ஊடாக கிறிஸ்து மறையுடலின் தலையாக இருந்து தந்தையாம் இறைவனை மகிமையப்படுத்துவதுடன் மனிதர்களுக்கு மீட்பின் அருள்வளங்களை வழங்கி வருகின்றார்.

கிறிஸ்துவின் பிரசன்னம் சிறப்பான விதத்தில் திருவருட்சாதனங்கள் வழியாக வெளிப்படுகின்றது. திருவருட்சாதனங்களில் கிறிஸ்து தமது வல்லமையின் வாயிலாக பிரசன்னமாக இருந்து மக்களைத் தூய்மைப்படுத்தி புனிதப்படுத்துகின்றார். நற்கருணையில் கிறிஸ்து தமது உடலோடும், உயிரோடும், தெய்வீகத்துடனும் அப்ப இரச வடிவில் பிரசன்னமாக இருக்கின்றார். நமது மறுவாழ்வின் நம்பிக்கையாகவும், முன்சுவையாகவும் இருந்து அவரது வாழ்வில் பங்கு பெறும்வகையில் நமக்கு உணவாக வருகின்றார். இவ்வாறு நம் மத்தியில் தங்கியிருந்து தமது ஏவுதலாலும், நல்லாலோசனைகளாலும் மனிதனையும் மனிதகுலத்தையும் நல்வழிப்படுத்தி உலகை உய்விக்கின்றார், புனிதப்படுத்துகின்றார்.

வழிபாடு வாழ்வாக...

வழிபாடு இறைவன் தமது திருமகன் கிறிஸ்து வழியாக நடத்திய செயலாக இருந்தாலும் இறைவனின் அளவிடமுடியாத அருள்வளங்களை கிறிஸ்து தமது மீட்பின் பாஸ்கா மறை நிகழ்வுகள் வழியாக பெற்றுத்தந்தாலும் அந்த அருள் செல்வத்தைப் பெற்று இறைவனின் வாழ்வில் பங்கு கொள்ளும் பேற்றைப் பெற்றிருந்தாலும் இவை எல்லாம் எமக்குப் பயனற்றுப் போகலாம்.

கிறிஸ்து பெற்றுத்தந்த பெருவாழ்வை நாம் பெற மறுத்தால் பெற முயற்சி எடுக்காது போனால் அவரது ஏவுதல்களுக்கு செவிசாய்க்காமல் இருந்தால் நமக்கு பயன் கிடையாது. ஆனால் நாம் பயன் அடைய வேண்டுமானால் ஆர்வமுடன் ஈடுபாட்டுடன் பங்குகொள்ள வேண்டும்.

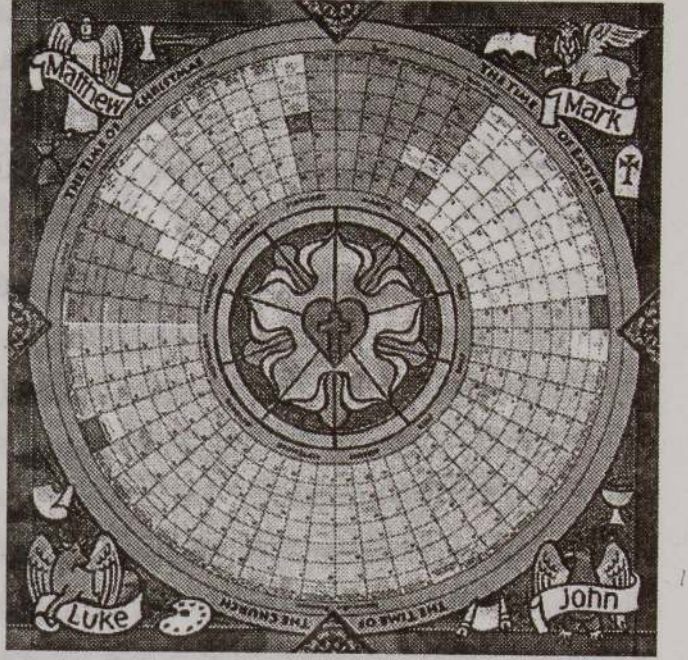
வழிபாட்டுச் செயல்களில் நாம் உரிய முறையில் ஆர்வமுடன் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் எமக்கு அறிவுறுத்துகின்றது.

வழிபாடு நமது வாழ்வாக வேண்டும். வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளும் அர்த்தமுள்ளதாக, புனிதமானதாக அமையும்போது அது இறைவனுக்கு ஏற்புடைய வழிபாடாக மாறும்.

திருவழிபாட்டு ஆண்டு

இ. மரியதாஸ் ஜெயசீலன்

கிறிஸ்து இயேசுவின் மீட்புச் செயல்களை ஓர் ஆண்டு கால வட்டத்திற்குள் திருவருகைக்காலம் முதல் கிறிஸ்து அரசர் விழா முடிய அமைக்கப்பட்டதே திருவழிபாட்டு ஆண்டு. இறைவன் வரலாற்றுக்குப்புறம்பானவரல்ல. “பலமுறை, பலவகைகளில் முற்காலத்தில் இறைவாக்கினர் வழியாக நம் மூதாதையரிடம் பேசிய கடவுள், இவ்விறுதி நாட்களில் தம் மகன் வழியாக நம்மிடம் பேசியுள்ளார் (எபி 1:1-2). இறைவன் மனித வரலாற்றையும் காலங்களையும் பயன்படுத்தி அதன் வழியாக தமது மீட்புத்திட்டத்தை மனுக்குலத்திற்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். காலம் நிறைவுற்றபோது இயேசு வழியாக வரலாற்றில் நுழைந்து தம்மை முழுவதும் வெளிப்படுத்தினார். எனவே காலத்தின் மூலமாக நம்மை காலம் கடந்த வாழ்வுக்கு அழைக்கின்றார்.

கிறிஸ்து இன்று நம்மில் ஒருவராக உடலோடு வாழவில்லை ஆனால் தமது உயிர்ப்பின் மூலம் அவரில் விசுவாசம் கொள்ளும் அனைவருக்கும் உயிரளிக்கும் ஆண்டவராக விளங்குகிறார். இவரோடு தொடர்பு கொள்ள வழிவகுப்பதே திருவழிபாட்டு ஆண்டின் நோக்கம். ஓர் ஆண்டு முழுவதும் இயேசுவின் பிறப்பையும் உயிர்ப்பையும் கொண்டு இரு பெரும் காலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவின் பாஸ்கா காலமே வழிபாட்டு ஆண்டின் சிகரம். தூய அன்னையாம் திருச்சபை தன் தெய்வீக மணமகனின் மீட்பு அலுவலை ஆண்டின் குறிப்பிட்ட நாட்களில் தூய்மையாய் நிறைவில் கொணர்ந்து அதை கொண்டாட வேண்டுமென உணர்ந்துள்ளது. (ச ஏடு திருவழிபாடு 102)

திருவழிபாட்டு ஆண்டின் மையம் பாஸ்கா மறைபொருள்

பாஸ்கா என்னும் மீட்புச் செயலை கிறிஸ்து நாதர் திருவழிபாட்டில் புதுப்பித்து மறுபடியும் நிகழச் செய்கின்றார். திருவழிபாட்டு ஆண்டு பல்வேறு விழாக்கள் மூலம் பாஸ்கா மறைபொருளை மீண்டும் நிகழச்செய்து அதில் நம்மை பங்கெடுக்கச் செய்கின்றது. கிறிஸ்து இன்று எம்முடன் இருக்கின்றார் உறவாடுகின்றார், உரையாடுகின்றார் என்று விசுவசிக்கின்றோம். ஒவ்வொரு விழாவிலும் ஒவ்வொரு நாளும் நாம் கிறிஸ்துவைப் போல் வாழ்ந்து அவராகவே மாறிக் கொண்டு வருகின்றோம்.

திருவழிபாட்டு ஆண்டு இருபெரும் மையங்களை சுற்றி அமைந்துள்ளது. கிறிஸ்துவின் பிறப்பு விழாச்சக்கரம், உயிர்ப்பு விழாச்சக்கரம், முதல் மறை உண்மை (பிறப்பு) கிறிஸ்துவின் ஆணைப்பற்றியது. இரண்டாவது (உயிர்ப்பு) அவரது அலுவலை பற்றியது முதலாவது கிறிஸ்து உலகின் ஒளி என்றும் இரண்டாவது கிறிஸ்து உலகின் உயிர் என்பதையும் நினைவுபடுத்துகின்றது.

வாழிபாட்டு ஆண்டின் தொடக்கம்

ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பும் 1ம், 2ம், 3ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவின் பிறப்பு, பாடுகள், மரணம் போன்ற உண்மைகளில் பற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் உயிர்ப்பே அவர்கள் உள்ளங்களை ஆழத்தொட்டது. ஆதித்திருச்சபை கிறிஸ்துவின் உயிர்த்த திருநாளையே கொண்டாடியது. இவ்விழாவை ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் கொண்டாடியது (கொரி 16:2, தி.ப 20:7). யூதர்களின் சபாத் (சனி) முக்கியத்துவம் குறைந்து 50 வருடங்களிலேயே ஞாயிறு முக்கியத்துவம் பெற்று வரும் வெள்ளி சனி இவை இரண்டும் முறையே கிறிஸ்துவின் மரணத்தையும் உயிர்ப்பையும் குறித்து காட்டின் பெரிய வெள்ளி, சனி உயிர்ப்பு ஞாயிறு காலம் செல்லச்செல்ல பெரிய வியாழன் முக்கியம் பெறுகிறது. இவைகளின்பின் குருத்து ஞாயிறு புகுத்தப்பட்டது. காலம் உருண்டோட உயிர்ப்பு விழாச்சக்கரம் தோன்றியது. விழாவுக்கு ஆயத்தமாக 40 நாட்கள் தபசு தேவை என்று கண்டு அதை அமுலாக்கியது.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டில்தான் கிறிஸ்துவின் பிறப்பு ஒரு மறை உண்மை என்ற நிலையை அடைந்தது. கிறிஸ்து திருச்சபை இருக்குமட்டும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டே இருக்கிறார் என்ற கொள்கை மக்கள் மனதில் இடம்பிடித்தது. இதனால் பிறப்பு விழாவுக்கு முன் தயாரிப்பாக திருவருகைக்காலம் உருவானது. திருவழிபாட்டு ஆண்டில் முதலிடம் கிறிஸ்துவக்கும், பின் கன்னிமரியாளுக்கும், அதன்பின் கிறிஸ்துவுக்காக இறந்து அவரோடு விண்ணரசில் வாழும் புனிதர்களையும் நினைவு கூர்ந்து விழாக்கள் தோன்றின. 12ம் நூற்றாண்டில்தான் தற்போது உள்ளது போன்ற திருவழிபாட்டு ஆண்டு அமைந்தது.

திருவருகைக்காலம்

உரோமைப் பேரரசர்களின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவது அந்நாட்டு வழக்கம். இதனை அறிந்த ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் அரசருக்கெல்லாம் அரசரான கிறிஸ்து இயேசுவின் பிறந்தநாளை டிசம்பர் 25ம் நாள் கொண்டாடினர். காலப்போக்கில் முதல் மூன்று நாட்கள் ஆயத்தநாட்களாக அனுசரித்தனர்.

ஸ்பெயின் நாட்டில் 40நாட்கள் ஆயத்த நாட்கள். 6ம் நூற்றாண்டில் விழாவுக்கு முந்திய இரு வாரங்கள் ஆயத்த நாட்களாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. பின்னர் பெரிய கிறகோரியார் காலத்தில் 4வாரங்கள் ஆயத்த நாட்களாக வந்தன.

ஏன் ஆயத்த நாட்கள்

கிறிஸ்துவின் பிறப்பு வரலாற்றில் நடந்து முடிந்த நிகழ்ச்சி என்றாலும், கிறிஸ்துவின் பிறப்பைத் தியானித்து ஞான நன்மைகளைப் பெற ஆயத்தகாலம் அவசியமாகும்.

கிறிஸ்துவின் 2ம் வருகையை எதிர்நோக்கி நமது வாழ்வை செம்மைப்படுத்தி பரிகாரம் செய்து தூய உள்ளத்தில் இயேசு ஞானவிதமாக பிறந்த மகிழ்ச்சி, முழுநம்பிக்கை, தூய உள்ளம் ஆகியவற்றுடன் தவக்குறிக்கோளுடன் காத்திருத்தல் திருவருகைக் காலத்தின் மன நிலையாகும். இக்காலத்தில் திருவழிபாட்டில் பயன்படுத்தும் நிறம் ஊதா.

பிறப்பு விழா

உரோமையில் சூரியன் பிறந்தநாளாக டிசம்பர் 25ம் நாள் கொண்டாடப்பட்டது. அவுரேலியஸ் அரசன் சூரியனுக்கு கோவில் கட்டி டிசம்பர் 25ம்நாளை விழாவாக கொண்டாடினான். எனவே அரசருக்கெல்லாம் அரசராகிய, உலகிற்கே ஒளி கொடுக்கிற இயேசுவின் பிறப்பை டிசம்பர் 25ம் நாள் கொண்டாடினார்கள். உரோமை வாழ் கிறிஸ்தவர்கள். கீழைத்தேச மக்கள் ஜனவரி 6ம்நாள் கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவைக் கொண்டாடினார்கள். கிறிஸ்து தன்னை உலகிற்கு வெளிப்படுத்திய விழாவாக இறைத்தோற்ற விழாவாக கொண்டாடினர். 4ம் நூற்றாண்டு முடிவில் இருவிழாக்களும் முக்கியம் பெற்றன. டிசம்பர் 25ம்நாள் இயேசு சின்னஞ்சிறு குழந்தையாக பிறந்த வரலாற்றை ஞாபகப்படுத்துகிறது. ஜனவரி 6ம் நாள் கிறிஸ்து தன்னை புற இனத்தவருக்கு வெளிப்படுத்திய திருக்காட்சி விழாவாக திருச்சபை ஏற்றுக் கொண்டது.

தவக்காலம்

திருநீற்றுப் புதன் அன்று “மனந்திரும்பி நற்செய்தியை நம்புங்கள்” (மாற் 1:15) என்ற ஆண்டவரின் வார்த்தையைக் கூறி சாம்பலை நெற்றியில் பூசுகின்ற சடங்குடன் தபசு காலம் ஆரம்பமாகிறது. இறைவாழ்வில் இயேசுவின் பாடுகள், மரணம் உயிர்ப்பில் பங்கெடுக்க தகுந்த தயாரிப்பு தேவை. மீட்பு முழுக்க முழுக்க இலவசக் கொடை, அந்த மீட்பை நாம் அறிந்து உணர்ந்து விரும்பி மேலும் மேலும் நமதாக்கிக் கொள்ள எமக்கு முயற்சி தேவை அதற்கு மனமாற்றம் முக்கியமானது.

எல்லா மதங்களிலும் தபசு உண்டு. அதே போல் தவக்காலத்தில் நமது சிந்தனையில் வீண் எண்ணங்களை அகற்றி வாழ்வின் நோக்கத்தை அறிந்து கிறிஸ்துவின் பாஸ்காவில் முழுமையாக பங்கெடுக்கின்றோம்.

இஸ்ராயேல் மக்கள் பாலைவனத்தில் 40 ஆண்டுகள் தபம் புரிந்து பாலும் தேனும் பொழியும் கானான் நாட்டை அடைந்து மகிழ்வான சுதந்திர வாழ்வு வாழ்ந்தனர். நினைவே நகரில் யோனா இறைவாக்கினரின் அறிவுரையால் தவம் செய்த மக்கள் இறைவனால் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

திருமுழுக்கு யோவான் மெசியாவின் வருகைக்கு மக்களை தவத்தினால் தயார்ப்படுத்தினார். முதல் 3 நூற்றாண்டுகளில் பாஸ்கா விழாவிிற்கான தவக்கால நோன்பு ஒரு வாரத்துக்குமேல் நீடிக்கவில்லை. கி.பி360ம் ஆண்டில் “லயோடிசியா” என்னும் இடத்தில் நடந்த சங்கம் 40நாள் நோன்பை அனுசரிக்கும்படி ஆணைபிறப்பித்தது.

நாற்பது நாள் தவக்காலம். 40என்ற எண் மறைநூலில் காணப்படும் எண். இஸ்ராயேல் மக்கள் 40ஆண்டுகள் பாலைவனத்தில் பயணம் செய்தனர். சீனாய் மலையில் மோசே 40 நாட்கள் தங்கியிருந்து இறைவனோடு பேசினார். எலியா இறைவாக்கினர் வானதூதர் கொடுத்த உணவை உண்டபின் 40நாட்கள் நடந்து, ஒரேயு மலையை அடைந்து இறைவனைக் கண்டார். இயேசு 40 நாட்கள் நோன்பு இருந்தார்.

தவக்காலம் திருமுழுக்கோடு தொடர்புடையது. பாஸ்கா விழா மாபெரும் திருமுழுக்கு விழா. தவக்காலம் திருச்சபையின் ஆன்ம மறுமலர்ச்சிக் காலம். தபசு காலத்தில் பாவத்தினின்று மனந்திரும்புதல் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது.

பாஸ்காக் காலம்

பாஸ்கா என்றால் கடத்தல். ஒரு நிலையிலிருந்து இன்னொரு நிலைக்கு கடந்து செல்லுதல். பாஸ்கா என்பது கிறிஸ்து தன் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பால் மகிமை அடைந்ததை குறிக்கும். ஞாயிறு இயேசுவின் உயிர்ப்பை நினைவு கூர்ந்து ஆதித்திருச்சபை கொண்டாடிய திருவிழா. அதை ஆண்டவரின் நாள் என்று அழைத்தனர். யூதர்களின் பாஸ்கா விழாவை பின்பற்றி 2ம் நூற்றாண்டில் திருச்சபை முழுவதிலும் பாஸ்கா விழா கொண்டாடப்பட்டது. 4ம் நூற்றாண்டுவரை திருச்சபையில் கொண்டாடப்பட்ட ஒரு விழா பாஸ்கு விழா.

கீழைத்தேச கிறிஸ்தவர்கள் யூதர்களை பின்பற்றி நிசான் 14ம்நாள் பாஸ்காவிழா கொண்டாடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினர். உரோமைக் கிறிஸ்தவர்கள் நிசான் மாதம் 14ம்நாளுக்கு பின்வரும் ஞாயிறை பாஸ்காவாக கொண்டாடினர். முதலாம் விக்டர் என்ற திருத்தந்தை (கி.பி 193) காலத்தில் இந்த மாறுபட்ட கருத்தால் திருச்சபை பிளவுபட சூழ்நிலை உருவானது ஆனால் புனித இரேனியசின் முயற்சியால் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டு நிசான் மாதம் 14ம் நாளுக்கு பின்வரும் ஞாயிறைப் பாஸ்காவாகக் கொண்டாட அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டனர்.

முதலில் பாஸ்காவிழாவை ஒரு நாள் (ஞாயிறு) கொண்டாடினர். 4ம் நூற்றாண்டிலிருந்து இவ்விழா மூன்று நாட்கள் (வெள்ளி, சனி, ஞாயிறு) கொண்டாடப்பட்டது. காலம் செல்லச்செல்ல நற்கருணையை ஏற்படுத்திய நினைவுநாளாக வியாழன் முக்கியம் அடைந்தது. அதன் பின் குருத்து ஞாயிறு என்று அவ்வாரம் முழுவதும் புனித வாரமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. இயேசுவின் உயிர்ப்புவிழா தொடங்கி 50நாள் பெந்தக்கோஸ்து விழா கொண்டாடப்பட்டது. இந்த 50நாட்களும் பாஸ்காக்காலம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. பாஸ்கா காலத்தின் 7ம் ஞாயிறு இயேசுவின் விண்ணேற்பு விழாவாக கொண்டாடப்படுகின்றது.

பொதுக்காலம்

இயேசுவின் திருமுழுக்கு விழாத் தொடங்கி, விபூதிபுதனுக்கு முன்வரும் செவ்வாய் முடியும்வரையும் அதைத் தொடர்ந்து பரிசுத்த ஆவியின் விழாவுக்கு பின்வரும் திங்கள் முதல் கிறிஸ்து அரசர் விழாமுடியும்வரை உள்ள திருவருகைக்காலத்திற்கு முன் வரும் சனி வரை திருவருகைக்காலம் ஆகும். இதில் 33 ஞாயிறு அல்லது 34 ஞாயிறுகள் அடங்கும். பொதுக்காலத்தில் பரிசுத்த ஆவியின் திருவிழாவுக்கு பின்வரும் ஞாயிறு தமதிருத்துவத்தின் பெருவிழாவும் அதற்கு அடுத்து வரும் ஞாயிறு இயேசுவின் திருவுடல் திரு இரத்த விழாவுமாகும். மேலும் இயேசுவின் திரு இருதயப்பெருவிழா, இயேசுவின் உருமாற்ற விழா, திருச்சிலுவையின் மகிமை விழா இப்படியாக இயேசுவின் பல விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன.

மீட்புத் திட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட கன்னிமரியாவுக்கு உரிய வணக்கம் செலுத்தப்பட பல விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. கி.பி 2ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே புனிதர் வணக்கம் திருச்சபையில் இடம்பெற்றது. கிறிஸ்துவின் போதனைக்கேற்ப வாழ்ந்து சாட்சியம் பகர்ந்த புனிதர்களை திருச்சபை மறந்து விடவில்லை. அவர்களது விண்ணகப் பிறப்பு திருச்சபையில் விழாவாகப் கொண்டாடப்படுகின்றது.

எனவே திருச்சபையானது இயேசுவின் மீட்பு மறை நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூர்ந்து கொண்டாடி இயேசுவின் மீட்பு அருளால் விசுவாசிகளை நிரப்புகின்றது.

துணை நின்ற நூல்கள்

தோழன் 1973 நவம்பர்-டிசம்பர்

திருவழிபாடு ஓர் அறிமுகம்

திண்டிவனம் பாடக்குறிப்பு 1970

பரிசுத்த வழிபாட்டில் கன்னி மரியா

சகோதரி , யூடினா செல்வநாயகம் (தி.கு.க)
மறைக்கல்வி நடுநிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

முன்னுரை :-

ஒரு பெண்ணால் சாவு வந்ததுபோல மற்றொரு பெண்ணால் வாழ்வும் வரவேண்டும் என்பதற்காக கிறிஸ்து மனிதர் ஆவதற்குமுன்பே அவருடைய தாயாக முன்னியமிக்கப்பட்டவரின் இசைவு பெறவேண்டும் என்று, இரக்கம் நிறை தந்தை ஆவல்கொண்டார். அனைத்துக்கும் புத்துயிர் அளிக்கும் வாழ்வானவரை உலகிற்கு ஈந்தவரும், அத்தகைய மாபெரும் நிலைக்குரிய கொடைகளால், கடவுளால் அணிசெய்யப்பட்டவருமான இயேசுவின் அன்னையிடத்தில் இந்த ஆவல் சிறந்தமுறையில் நிறைவேறுகின்றது. எனவே, இறை அன்னை, முற்றிலும் தூயவர். பாவக்கறைகளை எதுவுமில்லாதவர். தூய ஆவியினால் புதியபடைப்பாக உருவாக்கப்பெற்றவர் என்று அவரை அழைக்கும் வழக்கம் திருத்தந்தையரிடத்தில் நிலவிவந்தது. கருவான முதல் நொடியிலிருந்தே தனிச்சிறப்பான தூய்மையின் மாட்சியால் அணிசெய்யப்பட்டிருந்த நாசரேத்துக் கன்னியை கடவுளின் ஆணையால் தூதுசொல்லவந்த வானதூதர் “அருள்மிகப் பெற்றவரே” (லூக். 1:28) என்று வாழ்த்துகின்றார்.

இக்கன்னியும் “நான் ஆண்டவரின் அடிமை உமது சொற்படியே எனக்கு நிகழட்டும்” (லூக். 1:38) என மறுமொழி கூறுகின்றார். இவ்வாறு, ஆதாமின் மகளாகிய மரியா, கடவுளின் வாக்குக்கு இசைவு அளித்ததால் இயேசுவின் தாயானார். பாவத்தடையின்றித் தனது முழுஇதயத்தோடு கடவுளின் மீட்புத் திருவுளத்தை ஏற்றுத் தம்மகனுக்கும், அவரின் அலுவலுக்கும் தம்மையே ஆண்டவரின் அடிமையாக அவர் முற்றிலும் கையளித்தார். இவ்வாறு, அவருக்குக் கீழும், அவருடனும், எல்லாம் வல்ல கடவுளின் அருளால், மீட்புத்திட்டத்தில் மரியா பணிபுரிந்தார். எனவே, மரியா கடவுளின் கையில் செயலற்ற ஒரு கருவியல்ல மாறாக நம்பிக்கையாலும் கீழ்ப்படிதலினாலும் மனித இனத்தின் நிறைவாழ்வுக்குத் தன்னுரிமையுடன் ஒத்துழைத்தவர்.

திருச்சபை மரியாவைத் தனிப்பட்டதொரு வணக்கத்தால், காரணத்துடன் பெருமைப்படுத்துகின்றது. ஏனெனில் தம் மகனுக்குப்பிறகு எல்லா வானதூதர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் மேலாகக் கடவுளின் அருளால் உயர்த்தப்பட்டவரும் கிறிஸ்துவின் மறைநிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுத்தவருமாகிய இவர் கடவுளின் தூய்மைமிகு தாய் ஆனார். தூயகன்னியை தொடக்கமுதலே நம்பிக்கை கொண்டோர் “கடவுளின் தாய்” என்றழைத்து வணங்கினர். தங்கள் துன்பங்கள், தேவைகள் அனைத்திலும்

அவரை மன்றாடி அவரது அடைக்கலத்தில் புகலடைந்திருக்கின்றனர். குறிப்பாக எபேசு திருச்சங்கத்துக்குப் பின்னால் வியத்தகு முறையில் கடவுளின் மக்கள் மரியாவை அதிகமதிக்கம் வணங்கவும், அன்பு செய்யவும், உதவிக்கழைக்கவும், கண்டுபாவிக்கவும் முற்பட்டனர்.

பரிசுத்த வழிபாட்டில் கன்னி மரியா :-

திருச்சபையின் திருவழிபாட்டு நாட்காட்டியில் வருடத்தின் தொடக்கநாளையே திருச்சபைத்தாய் அன்னைமரியாவுக்குச் சிறப்பிடம்தந்து தூய கன்னிமரி “இறைவனின் தாய்” என்ற புகழாரத்துடன் தொடக்கி வைக்கின்றாள். “வாழ்க புனித அன்னையே விண்ணையும் மண்ணையும் எக்காலத்துக்கும் ஆளும் அரசரை ஈன்றவள் நீரே” என்று வருகைப் பல்லவியில் ஆரம்பித்து சபை மன்றாட்டில் “அனைத்தையும் புதியனவாக்கும் இறைவா புனித கன்னிமரிக்கு இறைவனின் தாயாகும் பேற்றினை அளித்து அதன்வழியாக முடிவில்லா மீட்பின்கொடைகளை மனிதருக்கு வழங்கினீர். புத்தாண்டின் தொடக்கநாளாகிய இந்த நன்னாளில் வாழ்வளிக்கும் உம்திருமகனையே எங்களுக்குக் கொடையாகத்தந்த அன்னையை நினைந்து மகிழ்கின்றோம்.

அந்தத்தாய் எங்களுக்காகப் பரிந்துபேசுவதால் “நாங்கள் எங்களையே உமக்கும் எம் சகோதரர் சகோதரிகளுக்கும் கொடையாகக் கொடுக்கச் செய்தருளும்”. என மரியாவழி இறைவனைச் சென்றடைய தூண்டுதல் தருகின்றாள். அதே திருப்பலியின் நன்றி வேண்டுகதில் “வானகத்தந்தையே என்றும் கன்னியான புனித மரியை உம்திருமகனின் அன்னையென்றும், திருச்சபையின் தாய் என்றும் ஏற்றுக்கொள்வதில் நாங்கள் பெருமை கொள்கின்றோம். தாயிடமிருந்து குழந்தை புதியவாழ்வையும், புதியநம்பிக்கையும் பெற்றுக்கொள்வதுபோல நாங்களும் இந்த நற்கருணைக் கொண்டாட்டத்தின் வழியாகப் புதுவாழ்வையும், புதிய நம்பிக்கையையும், இந்த ஆண்டு முழுவதும் பெற்று மகிழ்வோமாக” என்று ஆண்டுமுழுவதும் அன்னையின் பராமரிப்பில் வாழத் திருச்சபை வேண்டுகதல் செய்கின்றது.

மரியா பற்றிய கத்தோலிக்க விசுவாசம் :-

மரியா பற்றிய இரு அடிப்படையான கிறிஸ்தவ விசுவாச உண்மைகள் “அவள் இறைவனின் தாய்” என்பதும் “கன்னிமை நிலையில் இயேசுவைக் கருவுற்றார்” என்பதுமாகும். இந்த இரு உண்மைகள் நற்செய்திகளில் விரிவாகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இயேசுவைக் கருத்தரித்தபோது, மரியா கன்னியாக இருந்தார் என்ற உண்மை (மத் 1:18-23, லூக் 1:31-35) தரப்பட்டுள்ளது. “ஆண்டவரின் அடிமையான” (லூக் 1:38) மரியா தனது வாழ்வு முழுவதும் கன்னியாகவே இருந்தார் என்ற விசுவாசம் ஆதித்திருச்சபையிலேயே தொடங்கியது எனலாம். கத்தோலிக்க திருச்சபை இவ்வுண்மையைத் தொடர்ந்து விசுவசித்து வந்துள்ளது.

பாவமற்ற இயேசுவின் தாய் என்ற அளவில் மரியா தன் மகனுக்கு மரபுரிமையாகப்பெறும் பாவத்தை அளிப்பவராக இருக்கமுடியாது. ஆகவே, அவரும் தனிச்சிறப்பான இறையருளால் பாவமற்றவராகக் கர்ப்பந்தரித்திருக்க வேண்டும். கத்தோலிக்க விசுவாசத்தில் இந்த உண்மை கி.பி.1439ல் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. 1483ல் திருத்தந்தையின் ஒப்புதல் பெற்றது. 1854ல் விசுவாச உண்மையாக அறிக்கையிடப்பட்டது. மேலும் மரியா அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டார் ஆன்ம உடலோடு விண்ணகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். இந்த உண்மை திருச்சபையின் போதனையில் கி.பி, 4ம் நூற்றாண்டிலேயே காணப்படுகின்றது. 1950ல் விசுவாச உண்மையென்று, திருச்சபையால் அறிக்கையிடப்பட்டது.

மேலும் இறைவனுடைய திருவுளத்துக்கு மரியா அளித்த ஒத்துழைப்பு அத்திருவுளத்திற்கு வழிவகுத்தது. ஆகவே, மீட்பின் வருகையில் அவர் தனிச்சிறப்பான இன்றியமையாத இடத்தைக்கொண்டுள்ளார் என்று கத்தோலிக்க விசுவாசம் கற்பிக்கிறது. மீட்பு வரலாற்றில் மரியா அளித்த ஒத்துழைப்பு (லூக்,1:38) திருச்சபையின் கீழ்ப்படிதலுக்கு ஒரு மாதிரி ஆகின்றது. கிறிஸ்துவில் எலாக் கிறிஸ்தவர்களும் இருக்கின்றனர் என்பதற்காகவும் இந்தப் பொருளில் மரியா “அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களின் தாய்” “திருச்சபையின் தாய்” ஆவார் என்று விசுவசிக்கப்படுகின்றார்.

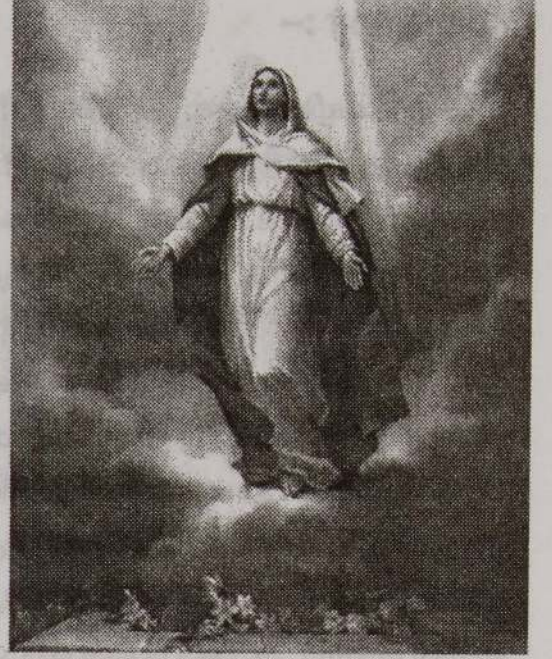
தாய்க்கும் மகனுக்கும் உள்ள உறவினால் மனுக்குலத்திற்கான இணைப்பாளரும், பரிந்துரைப்பவரும் என்ற அளவில் மரியா தனிச்சிறப்பான பங்கைக் கொண்டுள்ளார். இந்த விசுவாசம் கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் இடையில் இணையற்ற ஒரே இணைப்பாளர் மனிதனான இயேசுவே என்ற விசுவாசத்தை மறைப்பதுமில்லை. கிறிஸ்துவின் இணையற்ற இணைப்பாளர்பணி மரியாகொண்டுள்ள தாய்மைக்குரிய பணிவழியாக வெளிப்படுகின்றது. மரியாவின் இந்தப்பணி அவரது மகனின் இணைப்பாளர் பணியைச் அடித்தளமாகக் கொண்டுள்ளது. முற்றிலும் மகனின் பணியை சார்ந்தே உள்ளது. அதிலிருந்தே தான் ஆற்றல் அனைத்தையும் பெறுகின்றது. கிறிஸ்துவுடன் விசுவாசிகள் கொண்டுள்ள நேர்முக ஒன்றிப்பை இச்செல்வாக்கு எவ்வகையிலும் தடுப்பதில்லை மாறாக அதைப் போற்றி வளர்க்கின்றது.

மரியா கடவுளின் வார்த்தைக்கு உடல் கொடுத்தவர் :-

மறைந்த திருத்தந்தை 2ம் அருள் சின்னப்பர் எழுதி வெளியிட்ட “எங்களோடு தங்கும் ஆண்டவரே” என்கின்ற சுற்றுமடலில் கன்னிமரியாவுக்கு ஒரு புதிய இறையியல் சிறப்புப் பெயரைத் தந்து மகிழ்ந்திருக்கின்றார். அதுதான் “கன்னி மரியா நற்கருணையின் பெண்மணி” இது நற்கருணைக்கும் மரியாவுக்கும் இருக்கின்ற உறவின் அடிப்படையில் தரப்பட்ட சிறப்புப் பெயர் இது

என்பதை எளிதில் உணரலாம். இந்த உறவைப் பலகோணங்களில் ஆராய்ந்து வியக்கலாம், போற்றலாம்.

நாசரேத்தில் வாழ்ந்த மரியா கடவுளின் வார்த்தையை முழு உள்ளத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டார். வார்த்தையானவர் மனுஷலேற்பதற்குத் தேவைப்பட்ட சதையைக் கொடுத்தார். வார்த்தையைக் கருத்தாங்கினார். வானதூதர் கபிரியேலின் சொற்கள் இறையியல் பொருளாளம் நிறைந்தவை. “இதோ உம்வயிற்றில் கருத்தரித்து ஒரு மகனைப் பெறுவீர். அவருக்கு இயேசு என்னும் பெயரிடுவீர். தூயஆவி உம்மீது வந்து தங்கும் உன்னதரின் வல்லமை உம்மேல் நிழலிடும் ஆதலின் பிறக்கும் தீருக்குழந்தை கடவுளுடைய மகன் எனப்படும்” (லூக் 1:31-35) என்கிறார். மரியாவில் அப்போது நடந்தது என்ன? மரியாவின் சொற்களைக் கூர்ந்து சிந்திப்போம். “இது எங்ஙனம் ஆகும்? நானோ கணவனை அறியேனே” என்கிறார்.

இச்சொற்கள் மரியா கடவுள்மீது கொண்டிருந்த அன்பின் அர்ப்பணமாய்த் தாமே ஏற்றுக்கொண்ட கன்னிமை நோன்பினைச் சுட்டுகின்றன என்பதை யாவரும் அறிவர். மனிதப்பிறவி என்கிற அளவில் இந்த இளம்பெண் தன் இறையன்பைக் காட்டும் அடையாளமாய்க் கன்னிமை என்கின்ற தன்னர்ப்பணத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். அதேசமயத்தில் இந்தக் கன்னிமை நோன்பு தாய்மைக்குத் தடையாகுமே என்பதையும் குறிப்பால் உணர்த்துகிறார். கன்னிமையும் தாய்மையும் இணைய இயலுமா என்கிற புதிருக்கு விடையாகத்தான் தூயஆவியின் செயலைப்பற்றி வானதூதர் விளக்குகிறார். வானதூதரின் விளக்கம் கன்னிமரிக்குப் புரிந்திருக்குமா இல்லையா என்பதை அறிந்துகொள்ள வழியில்லை. ஆனால் மரியா வானதூதருக்குத் தந்த மறுமொழி நமக்குத்தெரியும். “நான் ஆண்டவரின் அடிமை. உம்சொற்படியே எனக்கு நிகழட்டும்” (லூக்1:38) என்கிறார். இந்தச் சொற்களின்மூலம் மரியா தன்னையே கடவுளின் வார்த்தைக்கும், திட்டத்துக்கும், செயலுக்கும் அடைக்கலமாய்க் கொடுத்துவிட்டார். அப்போது என்னநடந்தது என்பது “ஆகட்டும்” என்ற தற்கொடையால் பெருக்கெடுத்தது. தூயஆவியின் வருகையாலும் உன்னதரின் வல்லமை நிழலிடுதலாலும் அதாவது மூவொரு கடவுளில் அன்பே ஒரு ஆளாக இருக்கும் இந்த ஆவியின் செயலால் மரியாவின் “கன்னியன்பு” மேலும் பெருக்கெடுத்து உயர்ந்தது, மனிதஇயல்பின் எல்லையைக் கடந்து தூயஆவியின் செயலால் கடவுளின் அன்புக்கு நிகராயிற்று.

அந்தநிலையில் மரியா தன்னைமறந்து, மெய்துறந்து கடவுளுக்கு தற்கொடை ஆகின்றார். மரியா வழியாக மனிதர்க்கெனக் கடவுள் தற்கொடையாகின்றார். இந்த இருவருடைய தற்கொடையில் கனிகின்ற உடல் வடிவம்தான் இயேசு என்கின்ற பழம். “உம்முடைய வயிற்றின் கனி (லூக்1:42) என்று எலிசபெத்து குறிப்பிட்டது இந்தக் குழந்தையைத்தான். மறைந்த தீருத்தந்தை 2ம்அருள் சின்னப்பர் 07.10.2004ல் வெளியிட்ட “ஆண்டவரே எங்களோடு தங்கும்” என்கிற இறையியல் சுற்றுமடலில் வியந்துகூறும் சொற்கள், “நாம் உட்கொள்ளும் நற்கருணை அப்பம் மரியாவின் மகனுடைய மாசுமறுவற்ற சதையாகும். கன்னிமரியாவிடமிருந்து பிறந்த உண்மையான உடலே வாழ்க” எனக்கூறி அகமகிழ்கின்றார்.

முடிவுரை :-

பரிசுத்த வழிபாட்டில் கன்னி மரியாவுக்குச் சிறப்பிடம் தருவதற்கான காரணங்களை ஓரளவு சிந்தித்துப்பார்த்த நாம் அவரைப்பற்றிய புகளுரைகளையும் அலசிப்பார்ப்பது நல்லதெனக் கருதுகிறேன். கடவுளின் தூதராகவந்த வானதூதர் “அருள்மிகப் பெற்றவரே” (லூக்1:28) என்று வாழ்த்துகின்றார். கடவுளின் கருத்தாகிய வாழ்த்தை அவரது தூதராகச் செயற்படும் கபிரியேல் அப்பழுக்கின்றி எடுத்துரைக்கின்றார். “ஆண்டவர் உமக்குச் சொன்னது நிறைவேறும் என்று நம்பிய நீர் பேறுபெற்றவர்” (லூக்1:45) என்று தூயஆவியின் தூண்டுதலால் எலிசபெத்து மரியாவைப் போற்றுகின்றார். “இதுமுதல் எல்லாத்தலைமுறையினரும் என்னைப் பேறுபெற்றவர் என்பர்” (லூக் 1:48) என்று மரியா தூயஆவியாரின் ஏவுதலால் பாடியுள்ளார். “பெண் ஒருவர் காணப்பட்டார். அவர் கதிரவனை ஆடையாக அணிந்திருந்தார் நிலா அவருடைய காலடியில் இருந்தது அவர் பன்னிரு விண்மீன்களைத் தலைமீது சூடியிருந்தார் (தி.வெ 12:1) என்று யோவான் அன்னையைக் குறித்து எழுதியுள்ளார். எலிசபெத்தின் வாழ்த்தை ஏற்றுகொண்ட மரியா “எல்லாம் வல்லவராம் கடவுள் எனக்கு அரும்பெரும் செயல்கள் செய்துள்ளார்” (லூக் 1:49) என நன்றி கூறி நின்றார்.

மரியாவுக்கு “கடவுளின் தாய்” என்ற அழைப்புக்கேற்ற வரங்கள் வழங்கப்பட்டன. அவர் “பன்னிரு விண்மீன்களைத் தலைமீது சூடியிருந்தார்” (தி.வெ 12:1) அவரது உற்பவத்திலே சென்மபாவத்திலிருந்து மீட்கப்பட்டார். “அருள்மிகப் பெற்றவர்” என்றநிலை மரியாவின் பிறப்பிலிருந்தே அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. தனக்குத்தரப்பட்ட மேலானவரங்களுடன் ஒத்துழைக்கத் தேவையான நல்ல மனநிலையும் தரப்பட்டன. “கற்பு” என்ற மிகப்பெரிய புண்ணியத்தின் மதிப்பும் அதற்குச் சிறுவயதிலிருந்தே தன்னை அர்ப்பணிக்கும் மனநிலையும் தரப்பட்டது. “இயேசுவின் தாய்” என்ற மகிமையும், அதேநேரத்தில் “கன்னி” என்ற பெருமையும் அவருக்கு ஒரே நேரத்தில் வழங்கப்பட்டதோடு ஒன்பது மாதங்கள் “கடவுளின் மகனை” தந்திருவயிற்றில் கருவாகக் கொண்டிருந்தார். இறைவன் தன் திருவயிற்றில் குடியிருக்கும் காலத்தில் மரியா தொடர்ந்து தன் அருட்கொடைகளில் வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டே இருந்தார்.

பரிசுத்த வழிபாட்டில் இயேசுவைத் தந்தவர் மரியா. மரியாவைத் தந்தவர் இயேசு. இயேசுவின் வாழ்விலும், பணியிலும் மட்டுமல்ல அவரது மரணவேளையிலும் உடனிருந்து இயேசுவைத் தியானித்து வாழ்ந்த முதன்மைச் சீடராக இயேசுவின் சீடர்களைத் தூயஆவியின் திருப்பொழிவுக்குத் தயாரித்ததும் அவரே. இன்றும், என்றும் நமக்காகத் தமது திருமகனிடம் பரிந்துபேசிக் கொண்டிருப்பவரும் மரியாவே என்பதில் எந்த ஐயப்பாட்டிற்கும் இடமில்லை.

துணைநின்ற நூல்கள் :-

01 :- 2ம் வத்.சங்க ஏடுகள் (தீருச்சபை)

02 :- விவிலியக் களஞ்சியம் (பாகம்-05-ஆசிரியர், மறைத்திரு, தியாகு)

03 :- “மரியா ஒருபோதும் மரியாள்” (ஆசிரியர், மறைத்திரு, ஆர்தர்)

04 :-”தோழன்“ (மே-2005) திண்டிவனம்-இந்தியா)

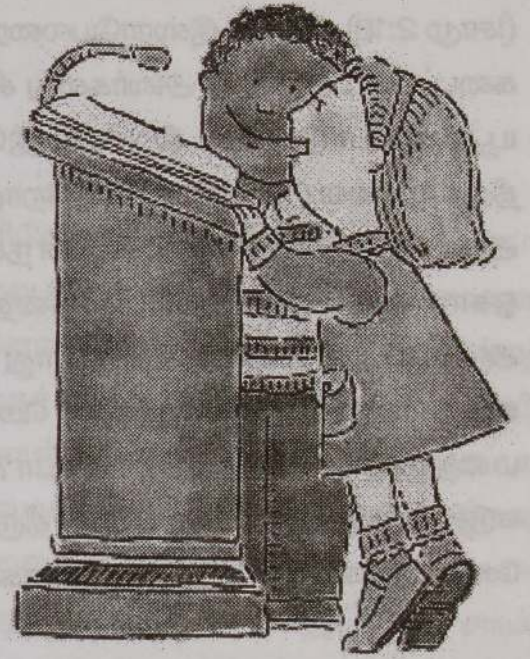
சிறுவரும்

வழிபாடும்

அருட்சகோ.பா.அ.யேசுதாசன் அ.ம.தி

முன்னுரை

வழிபாடும் வாழ்வும் எவ்வாறு இரண்டறக் கலந்து இருக்கவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றதோ அதே எதிர்பார்ப்பு வழிபாடு மட்டில் சிறுவர்களுக்கு உண்டென்பதை யாராலும் மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாதென்பதை திருச்சபையின் வரலாறுகள் மிக தெட்டத்தெளிவாக காட்டுகின்றன. இன்று சிறுவர்கள் இல்லாது வழிபாடுகள் இல்லை என்கின்ற அளவிற்கு சிறுவர்களின் பங்கெடுப்பு பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரமானதொன்றாக மாறியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. “சிறுவர்களை என்னிடம் வர விடுங்கள் அவர்களைத் தடைசெய்யாதீர்கள்...” (மத்:19:14). இவ் இறைவார்த்தைப் பகுதி சிறுவர்கள் மட்டில் வழிபாட்டின் மையமும், கருப்பொருளுமான இயேசு என்ன மனநிலையைக் கொண்டிருந்தார் என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றது.

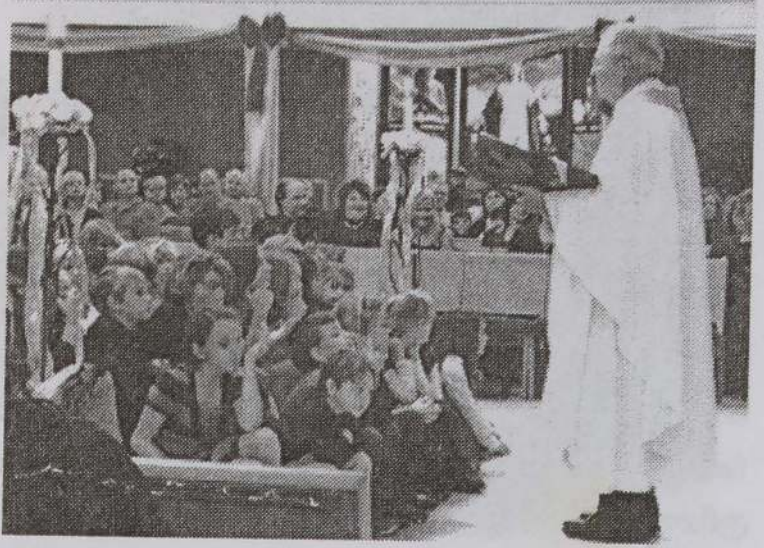
இன்றைய சிறார்கள் நாளை தலைவர்கள் என்ற கூற்றுக்கிணங்க நாளை இந்தத் தலைவர்கள் மீது வழிபாட்டினால் பாரிய ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பது வெளிப்படை. வழிபாட்டில் எதைப் பெறுகின்றார்களோ அதையே அவர்கள் வாழத் தலைப்படுவார்கள் என்பது உறுதி. இவ் வழிபாடுகள் சிறுவர்கள் பெறவேண்டியதைப் பெற்று வாழ வழி சமைக்கின்றனவா? அல்லது வழிபடுகின்ற சூழலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றனவா? விசுவாச நீரோட்டத்தில் சிறுவர்கள் எவ்வாறு கலந்து கொள்கின்றார்கள் என்பது பற்றி ஓர் வழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த இக்கட்டுரை ஓர் சாதனமாக அமையுமென நம்புகின்றேன்.

விவிலியத்தில் வழிபாடும் சிறுவர்...?

ஆண்டவரை வழிபடுவதினின்று பிள்ளைகள் விலக்கப்படவில்லை. பாவப்பரிகார மன்றாட்டுக்களிலும் அவர்கள் பங்கேற்கின்றனர் (யோவே 2:16). (யூடித் 4:10-11). குழந்தைகள் மற்றும்

சிறியோரின் வாயினின்று இறைவன் தமக்கெனப் புகழ்ச்சியைத் தயாரிக்கின்றார் (சங் 8:2-3), (மத் 21:16). ஈசாக் சிறுவனாக இருந்தபோது வழிபாட்டிற்கு வழக்கப்பட்ட ஒரு பையனாக வேதாகமம் காட்டுகின்றது. உதாரணமாக ஈசாக் தந்தை ஆபிரகாமோடு மோரியா நிலப்பகுதிக்கு செல்லுகின்றபோது சிறுவனான ஈசாக் தந்தையை பார்த்து “இதோ நெருப்பும் விறகுக்கட்டைகளும் இருக்கின்றன. எரிபலிக்கான ஆட்டுக்குட்டி எங்கே” என்று கேட்பதன் வாயிலாக இது

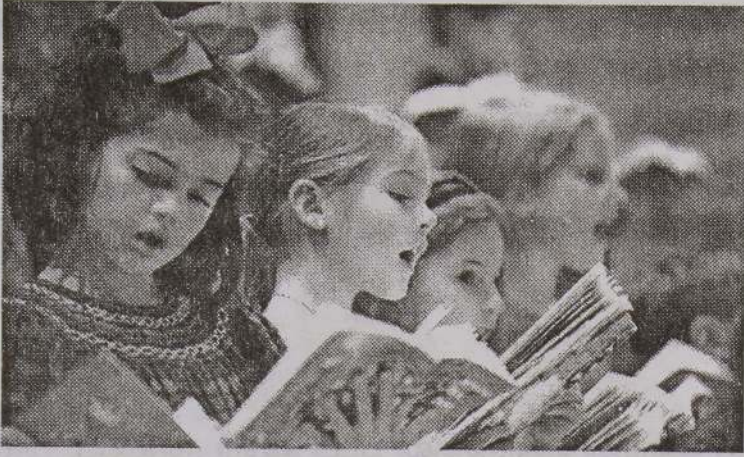

சிறுவனான ஈசாக்கிற்கு வழிபாடு முதல் தடவை இல்லை என்பதை காட்டுகின்றது (தொட.நூல் 22:7). சாமுவேல் ஏலி என்கின்ற குருவிற்கு வழிபாட்டு கடமைகளில் உதவிசெய்வதைப் பார்க்கின்றோம் (1சாமு 2:18). மோசே இஸ்ராயேலரை கடவுள் தன் உயரிய புயத்தால் மீட்டது பற்றியும் கற்பனைகளை கடைப்பிடிப்பது பற்றி அவர்களது சிறுவர்களுக்கு விளக்கும்படி கூறுகின்றார்.

யூத வழிபாடுகளில் சிறுவன் இயேசுவையும் நாம் பார்க்கலாம். ஒரு சிறுவனாக இயேசு திருவிழாவை கொண்டாட பெற்றோருடன் ஜெருசலேமுக்கு சென்றதாக பார்க்கின்றோம். அத்தோடு அவர் வெற்றி வீரராக மாட்சியுடன் நகருக்குள் நுழைந்தபோது சிறுவர்கள் தான் “தாவீதின் மகனுக்கு ஓசான்னா” என ஆர்ப்பரித்ததைப் பார்க்கின்றோம் (மத் 21:15). பரிசேயர் மேற்குறிப்பிட்ட ஆர்ப்பரிப்புக்களை எதிர்த்தபோது இயேசு அவர்களுக்கு பதிலளிக்கையில், “ஆம் பாலகரின் மழலையிலும் குழந்தைகளின் மொழியிலும் உம்மை புகழ ஏற்பாடு செய்தீர் என்று ஒருபோதும் மறைநூலில் படித்ததில்லையா?” என சிறுவர்களின் வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்கூறுகிறார் (மத் 21:16). திருவிவிலியமானது சிறுவர்கள் திருவழிபாட்டில் உள்வாங்கப்பட வேண்டுமென்பது பற்றி உறுதியாகக் கூறுவதையே இவை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

குடும்ப வழிபாட்டில் சிறுவர்கள்...

சிறுவர்கள் திருமணத்தின் மிக உயர்ந்த கொடை (சுத்தோ. மறை. கையேடு:2378). இக்கொடையை சரியாகப் பயன்படுத்திப் பாதுகாத்து, வளர்த்தெடுக்க வேண்டியது பெற்றோரின் தலையாய கடமையாகும். திருமணம் என்னும் திருவருட்சாதனத்தின் ஊடாக சிறுவர்களுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கின்ற பணி பெற்றோருக்கு வழங்கப்படுகின்றது. ஆகவே பெற்றோர்தான் சிறுவர்களை விசுவாச நீரோட்டத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கிறார்கள். இதற்கு முக்கிய ஊடகமாக விளங்குவது குடும்ப வழிபாடுகளாகும். இதையே தான் தற்போதைய பாப்பரசர் 16ம் பெனடிக்ற் தனது மறையுரை ஒன்றில் “அன்புமிக்க பெற்றோர்களே சிறுவர்கள் என்கின்ற கொடைக்காக இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அத்தோடு நீங்கள் அவர்களை திருச்சபையின் ஆன்மீக உடலில் பங்கெடுக்கின்றவர்களாக வளர்த்தெடுக்க கடவுளின் உதவி உங்களோடு இருக்கவேண்டுமென இரஞ்சுகின்றேன்” என கூறுகின்றார். காலை கண்விழிப்பது முதல் படுக்கைக்குப் போகின்றவரை வழிபாடு இவர்கள் வாழ்வோடு கலக்க செய்யவேண்டியது பெற்றோரது பொறுப்பாகும்.

இக்கடமையை செய்கின்றபோது இவர்கள் இரண்டு விடயங்களைக் கவனிக்கவேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. முதலாவது குழந்தைகள் கட்டாயத்தின்பேரில் வழிபாட்டில் கலந்து கொள்ளாமல் பார்க்கவேண்டும். இரண்டாவதாக இது ஒரு வழமையான பழக்கமாக உருவாகாமல் பார்க்கவேண்டும். அதாவது வழிபாட்டில் நிகழ்கின்ற ஒவ்வொன்றினதும் உட்பொருளை சிறுவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய முறை

யில் வழிபாடுகளை நகர்த்திச் செல்லவேண்டும். அப்பொழுது வழிபாட்டின் தேவையை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். கூடுதலாக குடும்ப வழிபாடுகளில் சிறுவர்கள் தாமாக வழிபாடுகளைச் செய்யவும், செபங்களைச் சொல்லவும் சந்தர்ப்பங்களையும், பயிற்சியையும் கொடுக்க வேண்டும்.

திருவழிபாடும் சிறுவரும்....

இங்கே திருவழிபாடு என குறிப்பிடப்படுவது பங்குகளிலே பங்குத் திருச்சபையாக நாம் பங்கெடுக்கின்ற செய்கின்ற வழிபாடுகளை குறிக்கின்றது. இவை இறைவனின் மறை உண்மைகளை ஆணித்தரமாக அதற்குரிய அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்களோடு தியானிப்பதைக் குறிக்கின்றது. திருச்சபை ஓர் அன்புள்ள அன்னையாக செயலாற்றுவதைச் சிறுவர்களுக்கான திருப்பலியில் சிறப்பாக நாம் காணமுடிகின்றது. புகழுக அருட்சாதனங்களால் கிறிஸ்தவ வாழ்வில் புகுத்தப்பட்ட சிறுவர் முதிர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவராக மாறுவதற்கு மறைக்கல்வியுடன் வழிபாடும் மிகவும் துணைபுரியவேண்டும். பல்வேறு குழுவினரின் மனநிலைக்கு ஏற்றாற்போல முறையான வேறுபாடுகளை புகுத்தவும் தழுவியமைக்கவும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென வத்திக்கான் சங்கம் அறைகூவல் விடுக்கின்றது. இதைத்தொடர்ந்து 1973 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சிறுவர்களுக்கான திருப்பலி பற்றிய வழிமுறையில் திருச்சபை தனது பொறுப்புள்ள தாயன்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. திருச்சபை சிறுவர்களுக்கு திருவழிபாட்டின் மட்டில் ஓர் பிரத்தியேகமான வழியை பின்பற்றி வருவதை இது காட்டுகின்றது.

சிறுவருக்கான வாழிபாட்டைப் பயனுள்ளதாக்க...

தங்கள் பெற்றோருடன் பிள்ளைகளும் பங்குபெறும் திருப்பலியில் கிறிஸ்தவக் குடும்ப உறவு மேலோங்கி நிற்கவேண்டும். எனினும் திருப்பலி வேளையில் சிறுவரை மறந்துவிடக்கூடாது. வாழ்த்துரைக்குப்பின் குரு சிறுவர்களுக்கு நேரடியாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்லலாம். மறையுரையிலும் அவர்களுக்கென்று சில காரியங்களை குறிப்பிடலாம். திருப்பலியின் இறுதியிலும் நல்வாழ்வுக்கு வேண்டிய ஆர்வமூட்டும் வார்த்தைகளை சொல்லி வழியனுப்பலாம். சிறுவருக்காகத் தனியாக திருப்பலி நிறைவேற்றும் சமயத்தில், அத்திருப்பலி முதியோருடன் பங்குபெறும்

தீருப்பலியில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட பங்குபெற தூண்டுவதாக அமையவேண்டும். வெளியரங்கரமான அடையாளங்களிலும் பாடல்களிலும் பணிகளிலும் மட்டும் அதிக கவனம் செலுத்தி பக்தியும் பயனுள்ள ஈடுபாடும் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. பல்வேறு விளக்கங்களை இத்தீருப்பலியில் பயன்படுத்த வேண்டும். எனினும் சிறுவருக்கான தீருப்பலியில் குறிப்பிட்ட அமைதியும் மௌனமும் தேவை. அதுவும் அர்த்தமுள்ள மௌனமாக மாறத் துணைபுரியவேண்டும்.

சிறுவருக்கான வழிபாட்டை ஈடுபாடுள்ளதாக்க...

வழிபாட்டில் பல்வேறு பணிகளை சிறுவருக்கு பகிர்ந்து கொடுத்தல், பீடம் தயார் செய்தல், பாடல் பாடுதல், வாசகம், விசுவாசிகள் மன்றாட்டு, காணிக்கை பவனி போன்றவை. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கு முன்னும் ஒரு சிறு விளக்கம் பயனுள்ளதாக அமையும். நீண்ட உரைகள் பொருள் விளங்காத சொற்களை தவிர்த்தல் நல்லது. சிறுவருக்கான வழிபாட்டில் குடும்ப உணர்வை எடுத்துக்காட்ட முதியோர் சிலர் பங்குபெறுவது வரவேற்கத்தக்கது ஆனால் அவர்கள் சிறுவரை கண்காணிப்பவராக மாறிவிடக்கூடாது. செயல்கள் சிறு நாடகங்கள், உரையாடல்கள் இன்னும் ஒலி, ஒளி காட்சிகள் போன்றவற்றின் உதவிகளை கொண்டு சிறுவர்கள் தங்களை முழுவதும் தனிப்பட்ட முறையில் வார்த்தை வழிபாட்டில் ஈடுபாடு கொள்ளும்படி செய்யலாம். இது தவிர சிறுவர்களின் மனப்போக்கு, கற்பனாசக்தி, மொழி இவற்றையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

மனப்போக்கு : பராக்கு நிறைந்தது, ஆர்பரிக்கும் தன்மை, தீரும்பிக்கூறும் தன்மையுடையது. கற்பனாசக்தி : இதை எவ்வளவிற்கு முடியுமோ அவளவிற்கு பயன்படுத்தவேண்டும். நாடகபாணியில் தீருப்பலிக்கு தயார்படுத்தல் ஓர் உதாரணமாகும்.

மொழி : எளிய, அறிவுக் கூர்மையான, மாற்றம் செய்யத்தக்க, குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு உரியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

முடிவுரை

நிகழ்ச்சிகள், ஆட்கள், பொருட்கள், இவற்றிற்கிடையேயும் ஒருவருடைய சொந்த வாழ்விற்கிடையேயும் உள்ள தொடர்பிலிருந்துதான் வாழ்வின் பொருளும் பிறக்கும். வழிபாடும் வாழ்வும் வெவ்வேறாக இருப்பினும் அவை தனித்து நிற்பவையல்ல ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை என்று உணர்த்தமுடியும். வழிபாடு வாழ்விற்கும், வாழ்வு வழிபாட்டிற்கும் இட்டுச்செல்லவேண்டும். அதேநேரத்தில் ஒன்றையொன்று நிறைவு செய்யவும் வேண்டும். இம்முறையில் சிறுவர்கள் வழிபாட்டை வாழ அதனால் அவர்கள் உண்மை, அன்பு, நீதி இவற்றிற்கு சாட்சிகளாய் திகழ உதவி செய்யமுடியும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

தியாகு விவிலியக்களஞ்சியம்

மறைக்கல்விக் கையேடு

தோழன்

வத்திக்கான் சங்கரங்கள்

திருவழிபாடும் பண்பாட்டு மயமாக்கலும்

செல்வி S.M வுளோறன்ஸ்

“அனைத்துலகோரே! ஆண்டவரை ஆர்ப்பரித்து வாழ்த்துங்கள்; ஆண்டவரை மகிழ்ச்சியுடன் வழிபடுங்கள்; மகிழ்ச்சிநிறை பாடலுடன் அவர் திருமுன் வாருங்கள்.” (திரு.பா.100:1-2)

என்ற திருப்பாடல் வரிகளால் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடி என்றும் அவர்முன் அவருக்கு உகந்த மக்களாக வாழ எம் வாழ்வில் எம்மை வழிப்படுத்தும் இரு கண்களே திருவழிபாடும், பண்பாடுமாகும்; இவ்விரண்டும் இரண்டறக் கலந்த நிலையில் அமையும் போதுதான் இறைசாயலாகப் படைக்கப்பட்ட மனிதனின் வாழ்வும் அவன் இறைவனுக்குச் செலுத்தும் வழிபாடும் முழுமை பெறும்.

இந்நிலையில் திருவழிபாடு திருச்சபையின் செயல் அனைத்திற்கும் ஊற்றாகவும், சிகரமாகவும் அமைந்துள்ளது. கிறிஸ்து நிறைவேற்றிய நிறைவாழ்வுப் பணியை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வே திருவழிபாடாக விளங்குகின்றது. இதன் உடாகவே இறை-மனித வாழ்வு இணைவு பெற்று மீட்பின் வரலாற்றை அன்றாட வாழ்வில் கொண்டாடி, இறைமக்களின் விசுவாச வாழ்விற்கு சான்றாகத் திகழவும் வழிபடுத்தி நிற்கின்றது.

இறைமக்கள் தந்தையாம் இறைவனுக்குச் செலுத்தும் உன்னத புகழ்ச்சியாகவும், ஆராதனையாகவும் இஃது விளங்கினாலும், எந்தவொரு நிலையிலோ, இனத்திலோ, மொழியிலோ வாழ்பவர்கள் தமக்கே உரித்தான பண்பாட்டில் இறைவனை வழிபடுதலே திருவழிபாட்டின் உண்மை அர்த்தத்தையும் நிறைவையும், மகிழ்வையும் அளிக்கமுடியும். எனவே திருவழிபாடும் பண்பாட்டு மயமாக்கலும் என்னும் தலைப்பிற்கு அமைவாகப் பின்வரும் விடயங்களை நோக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

திருவழிபாட்டினையும், பண்பாட்டினையும் மனித எண்ணத்தில் அமைந்த வரையறைக்குள் நாம் வரைவிலக்கணப் படுத்தினாலும் அவை உள்ளடக்கியுள்ள விடயங்கள் பரந்து பட்டவை. ஆதலினால் அவற்றில் உள்ள சில சிறப்பம்சங்களையும், மேலும் வளர்ச்சியுற மேற்கொள்ள வேண்டிய விடயங்களையும் நாம் இங்கு நோக்குவது சாலப் பொருத்தமானதாகும்.

உலகம் தோன்றியது முதல் மனிதன் தனது அறிவிற்கு எட்டிய விதத்தில் இறைவனைப் பல்வேறு வடிவங்களில் வழிபட்டு வந்துள்ளான். ஆயினும் அவை அனைத்தும் இறைவனுக்கு உகந்த வழிபாடாகவோ பரிசுத்தம் மிக்கதாகவோ அமையவில்லை என்பதும் கண்கூடு. ஆகவேதான்

இறைவெளிப்பாட்டின் முழுமையான கிறிஸ்து தமது பாஸ்கா மறைபொருள் வழியாக உன்னத வழிபாடு எது என எமக்குக் காண்பித்தார்.

எனவே அவரால் அடித்தளமிடப்பட்டு கருவாகி உருவாகி பெருவிருட்சமாக உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து விரிந்துள்ள திருச்சபையும் கிறிஸ்துவின் கல்வாரிப் பலியை வடிவில் ஏற்று திருவழிபாடுகள் அனைத்திற்கும் அதனையே உஊற்றும் உச்சியுமாகக் கொண்டு இறைவனை வழிபட்டு வருகின்றது.

இத்திருவழிபாடானது வெறும் சடங்கு முறைகளுக்குள் மட்டும் முடக்கப்பட்டுவிடாது, அஃது இறைமக்களின் ஆன்மீக, விசுவாச வாழ்வை அன்றாடம் புதுப்பித்து பரிசுத்தப்படுத்தும் உன்னத நிலையை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கில் திருச்சபையின் வரலாற்றில் புதிய மாற்றத்தையே ஏற்படுத்திய இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் இதற்குப் புதிய அணுகு முறையையும், தீர்வையும் உறுதியுடன் ஏற்படுத்தியது. அதாவது இறை மக்களால் இறைவனுக்குச் செலுத்தப்படும் திருவழிபாடுகள் அவ்வவ் பண்பாடு, மொழி, சூழல் அமைவு என்பவற்றின் தன்மைகளோடு இறைவனை வழிபட உரிமையுண்டு என்ற பிரகடனமேயாகும். இப் பிரகடனத்தின் வழியாக எந்தவொரு இனத்தின் கலாச்சாரமோ, மொழியோ, திருவழிபாட்டிற்குத் தடையாக இன்றி சுதந்திரமான முறையிலும் திருவழிபாட்டில் பங்கேற்க முடியும் என்ற புதிய சீர்திருத்தம் பல்லின மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை திருச்சபையின் மக்கள் தமது பண்பாட்டுடன் இணைந்த திருவழிபாட்டினை இறைதந்தைக்குச் செலுத்துவதன் ஊடாக திருவழிபாடானது பண்பாட்டு மயமாக்கலுக்கு உட்பட்டு மேற்கொள்ளப்படும் இறை ஆராதனையாக மிளிர்கின்றது.

எனவே தான் கிறிஸ்துவின் மறைபொருளையும் உண்மைத் திருச்சபையின் சரியான இயல்பையும் தம் வாழ்வின் வழியாக கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்த பண்பாட்டு மயமாக்கப்பட்ட திருவழிபாடு மிகச்சிறந்து விளங்குகின்றது. திருச்சபையின் செயல் முழுவதுமே நாடி நிற்கும் சிகரமாக அமைந்து அதன் ஆற்றல் அனைத்திற்கும் உஊற்றாகவும் உள்ளது.

அடுத்து 'பண்பாடு' என்பதன் அர்த்தத்தை நோக்குவோமாயின் 'Culture' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் தமிழாக்கம்.

அடிப்படையில் நிலத்தைப் பண்படுத்துதல் என்ற பொருள்பட உருவாகி பின்னர் அது வளர்ந்து உள்ளத்தைப் பண்படுத்துதல் என்ற பொருளுக்குப் பொருந்துதல் ஆயிற்று. பண்பிற்கேற்ப செயல்படுமாறு அதாவது சமய, அறிவியல் ஒழுக்க விழுமியங்களுக்கு ஏற்ப நாம் வாழ வேண்டும் என்பதை இப்பதம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

ஒவ்வொரு மனித சமூகத்துக்கும் அதற்கே உரித்தான ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாடு ஒன்றுண்டு. இச்சமுதாயத்தின் நடை, உடை, பாவனை, வீட்டுச் சூழல், விளையாட்டு, உணவுப்பழக்கம், அறிவு, கலை, நம்பிக்கை மதிப்பீடுகள், ஒழுக்கம், மதச்செயற்பாடுகள் போன்ற அம்சங்கள் இதில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் காரணிகளாக விளங்குகின்றன. இவற்றோடு ஒட்டியறவாடியே திருதவழிபாடும் மக்கள் மத்தியில் பிரதிபலிக்க வேண்டியுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட நோக்கிலேயே இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமும், திருச்சபையின் திருவழிபாடுகள் மக்கள் மத்தியில் முழுமையான அர்த்தத்தையும், ஆன்மீகப் பற்றுறுதியையும் உருவாக்க

வேண்டுமெனில் மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களுடன் வழிபாடும் இரண்டறக்கலக்க வேண்டும். என்ற எதிர்நோக்கில் அங்கெல்லாம் அதே பண்பாட்டுச் சூழல் கிறிஸ்தவத்துடன் இணைந்து கொள்கின்றது. இதற்குத் திருச்சபையும் பேருதவி புரிகின்றது என்பது உண்மையே.

எனினும் பசுமைத் தன்மையின் இடையிலும் சில பழுப்புக்கள் தோன்றுவது போன்று திருவழிபாட்டில் ஒவ்வொருவரும் தமக்கே உரித்தான பண்பாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றாது கலப்பினங்களில் பல்வேறு பண்பாடுகளையும் புகுத்துவதனால் திருவழிபாடுகள் களையிழந்து, பக்திநிலையற்று, கேளிக்கை நிலைகளாகக் கூட மாறுவதும் கண்கூடு. (உ+ம்:- தமிழ் பண்பாட்டினுள், மேலைத்தேச பண்பாடுகள் புகுத்தப்பட்டுள்ளமை)

எனவே திருவழிபாட்டின் நோக்கம், பரிசுத்த தனம், இறைபிரசன்னத்திற்குரிய மரியாதை என்பவற்றைப் பேணும் பண்பாட்டுகள் திருவழிபாடுகளில் இணைவுபெறுவதன் ஊடாகவே திருவழிபாடானது பண்பாட்டு மயமாகின்றது என்ற முழு அர்த்தத்தை அடையமுடியும். இதற்கு திருச்சபையில் உள்ள திருநிலையாளரும், பொது நிலையாளரும் இணைந்து செயற்படுதல் மிகுந்த பலன் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருவழிபாட்டின் ஊடாகப் பண்பாடு புனிதப்படுத்தப்படவேண்டும். பண்பாட்டின் ஊடாகத் திருவழிபாடு முழுமை பெற வேண்டும்.

உசாத் துணைநூல்கள்

1. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடு
2. தோழன் (அக்டோபர், 2003)

யாழ் மறைமாவட்ட திருவழிபாட்டு இயக்குநர் அருட்திரு. M றெக்ஸ் சவுந்தராவுடன்

திருவழிபாடு பற்றிய ஒரு நேர்காணல்

நேர்கண்டவர் அருட்சகோ. ச.அருட்குமரன்

1. தற்காலக் கத்தோலிக்கர்கள் மத்தியில் நாளாந்த மற்றும் ஞாயிறு திருப்பலிகளின் முக்கியத்துவமும் தேவையும் குறைந்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது இதற்கான காரணங்கள் எவை?

தற்போது கத்தோலிக்கர்கள் மத்தியில் நாளாந்த ஞாயிறு திருப்பலிகளின் முக்கியத்துவமும் தேவையும் குறைந்துவருவது என்பது உண்மையே. திருப்பலியில் மட்டுமல்ல மக்களின் சமூகவாழ்விலே, மாணவர்களின் கல்வியிலே, கலாச்சாரத்திலே அரசியல் வாழ்விலே, மக்களின் மனித வாழ்விலே வீழ்ச்சியே காணப்படுகின்றது இவைபற்றிப் பரந்த ஆய்வையே மேற்கொள்ளலாம்.

ஆனால் திருப்பலி என்று வருகின்றபோது இதற்குப்பல காரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். முதலாவதாக வழிபாட்டின்மேல் விசுவாசம் அருகிக் கொண்டு போகும்நிலை திருப்பலியில் பங்கு கொள்வதால் விசுவாசம் வளர வேண்டும் அதேபோல விசுவாசத்தோடே வழிபாட்டில் பங்கு கொள்ள வேண்டும். இவை இல்லாதபோது வழிபாடு (திருப்பலி) வெறும் சடங்காக மாறிவிடுகின்றது. மனித வாழ்வின் இன்றைய வினாக்களுக்கு வழிபாடு விடை பகராமல் போய்விடுகின்றது. எனவே வாழ்வோடு வழிபாடு ஒட்டிக்கொள்ளாதபோது வழிபாடு உயிரற்றுப் போய்விடுகின்றது. ஆக வழிபாட்டில் மிஞ்சி இருப்பது சத்தமே.

மேலும் இன்றைய நவீன அறிவு வளர்ச்சி, தொழிநுட்ப வளர்ச்சி போன்றவை மனிதனை ஆக்கிரமித்துவிட்டன. அவனது ஆன்மீகத்தேடலையும் அவை தீசைமாற்றிவிடுகின்றன. அத்தோடு இலகுவான (சோம்பல்) வாழ்வு முறையையும் இவை மனிதனில் ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. இவற்றின் மத்தியிலே திருப்பலிக்குப் போவதும், அங்கு ஒரு மணித்தியாலயம் செலவு செய்வது என்பது பெரிய சுமையாக மனிதனுக்கு மாறிவிடுகின்றது. இப்படியாகப் பல காரணங்களைச் சொல்லலாம்.

ஆயினும் இவற்றின் மத்தியிலும் மனிதன் அமைதியைக் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அவன் நிறைவைத் தேடுகின்றான். அவனுக்கு இறைவன், வழிபாடு என்பவை தேவைப்படுகின்றன. அதே வேளையில் வழிபாடு மனிதனின் தேடலை நிறைவு செய்யாதபோது மனிதன் அதிலிருந்து விலகுகின்றான். இங்கேதான் வழிபாட்டை முன்னின்று நடாத்துகின்ற குருக்களின் பணி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. வழிபாட்டை உயிருள்ளதாக்குவதும், மனிதனின் கேள்விகளுக்கு இறைவார்த்தையின் ஒளியில் விடையைக் கொடுப்பதும் குருக்களின் முக்கிய பணியாக உள்ளது.

எனவே ஒரு குரு வழிபாட்டில் அசைக்க முடியாத விசுவாசம் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு

வழிபாடும் மனிதனுக்கு மீட்பைக் கொண்டு வருகின்றது என்பதைத் தனது வார்த்தையாலும் வழிபாட்டாலும், வாழ்வாலும் காட்ட வேண்டும். ஒவ்வொரு வழிபாடும் மனிதனுக்கு மீட்பைக் கொண்டு வருகின்றது என்று சொல்லும்போது இன்றைய மனித கேள்விகளுக்கு அது விடைபகராமல் இருக்க முடியாது. எனவே குரு மக்களின் கேள்விகளைப் புரிந்து கொண்டு அவற்றுக்கான விடைகளை இறைவார்த்தையின் ஒளியில் கொடுக்கும்போது மக்களை வழிபாட்டில் ஆர்வம் உள்ளவர்களாக வளர்க்க முடியும்.

2. பண்பாட்டு மயமாக்கல் என்ற பெயரில் தற்காலத்தில் குருக்கள் பொதுவான உரோமையத் தீருப்பலி முறைகளிலிருந்து விலகி தமது விருப்பத்திற்கேற்ப தீருப்பலியில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவது பற்றி உங்கள் கருத்துக்கள் எவை?

வழிபாடுகள் பண்பாட்டு மயப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் எந்தவித கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. ஆனால் இன்றைய எமது பண்பாடு என்பது எது? இது பற்றித் தெளிவான கருத்தியல் இன்று இல்லை. நேற்றைய எம் முன்னோர்களின் பண்பாடுதான் இன்றைய எமது பண்பாடா? இல்லை என்றுதான் சொல்ல வருகின்றது.

இன்றைய வழிபாட்டுக்கு வருபவர்கள் இத்தகைய மாற்றங்களைப் பொதுவாக எதிர்பார்ப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியது இறைவார்த்தை அது அவர்களின் வாழ்வின் கேள்விகளுக்கு கூறும் விடை இவற்றைத்தான் எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

3. சாதாரண கத்தோலிக்க மக்கள் மத்தியில் பக்தி முயற்சிகளும் உப வழிபாடுகளும் தீருப்பலியை விஞ்சி நிற்பது பற்றி உங்கள் கருத்துக்கள் எவை?

பக்தி முயற்சிகளில் மக்கள் ஈடுபடுகின்றார்கள் அது பாராட்டப்பட வேண்டியதும், உற்சாகப்படுத்தப்பட வேண்டியதுமாகும். அது சிலவேளைகளிலே வழிபாட்டை (தீருப்பலி) விஞ்சி நிற்பது என்பதும் உண்மையே. உதாரணமாக தீருப்பலியில் அத்தீத அக்கறை கொள்ளாதவர்கள் இறைஇரக்கப்பக்தியிலும், குழந்தை இயேசுவின் நவநாட்களிலும் அக்கறை கொள்வதைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் வழிபாட்டின் அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம் அல்லது நாளாந்த வழிபாடுகள் அவர்களுக்குத் தீருப்தி அளிக்காமல் இருக்கலாம். அத்தோடு மக்கள் பொதுவாக உலகியற் தேவைக்காகவும் அவை உடனடியாக தமக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதனாலும் அவர்கள் வேகமாக, அத்தீத முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றார்கள் இப்படிக்காரணங்கள் பல கூறலாம். எனவே அவர்களுக்கு அறிவுட்டவேண்டியது குருக்கள் துறவிகளுடைய மாபெரும் பணியாக இருக்கின்றது காரணம் தீருப்பலிக் கொண்டாட்டம் தான் தீருச்சபை வழிபாடுகளின் அதிமுக்கியமானதும் உச்சமுமாகும்.

4. தீருப்பலியில் பாடகர் குழாமுடைய நோக்கமும், பங்கும் எவை? நமது பகுதிகளில் அதனுடைய பயன்பாடுகள் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்கள்?

பாடகர் குழாம் பற்றி எவ்வளவோ கூறமுடியும். வழிபாட்டில் பாடகர் குழாமின் பங்கு மிகவும் இன்றியமையாததால் வழிபாட்டில் பாடகர்குழாம் வழிபாடு நடாத்துகின்ற குருவிற்கு வலதுகரம் போன்றவர்கள் என்று 2ம் வத்திக்கான் சங்கம் கூறுகின்றது.

முதலாவதாக பாடகர் குழாமினர் வழிபாட்டில் பக்தியோடு பங்கெடுக்க வேண்டும். இறைவன் தமக்கு இனிய குரல் வளத்தைத் தந்துள்ளார் அதனால் இறைவனை புகழ், தாம் இறைவனுக்கே பாடவேண்டும் என்ற உணர்வு இருக்க வேண்டும். ஆனால் இத்தகைய உணர்வு இவர்களிடத்தில் அரிதாகவே காணப்படுகின்றது. இந்த உணர்வு இல்லாமல் பாட முற்படும்போதும் பல்வேறுபட்ட முரண்பாடுகள் பாடகர் குழாமிடையே ஏற்படுகின்றன (உ+ம் நான்தான் முன்னால் நின்று பாடவேண்டும்).

நமது ஆலயங்களில் பாடுபவர்கள் பொதுவாக நல்ல குரல் வளத்தைக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆனால் அதை மேலும் வளர்ப்பதில் அவர்கள் ஆர்வமில்லாதவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். ஆர்வமுள்ளவர்கள் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய தொகையிலேயே காணப்படுகின்றார்கள். அவ்வாறே இசைக்கருவிகளை மீட்டுகின்றவர்களும் இருக்கின்றார்கள். கீழைத்தேய இசையையும் இசைக்கருவிகளையும் கற்றவர்கள் நம்மத்தியில் மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகின்றார்கள். இவ்வாறான இசை நமது மக்களை வழிபாட்டின் பால் ஈர்த்துக் கொள்வதில் பெரும் பங்காற்றுகின்றது.

புதிய பாடல்களைப் பாடுவதில் எமது பாடகர் குழாமினர் விடாப்பிடியாக இருக்கின்றார்கள். எமது மறைமாவட்டத்திற்கென்று புதிய பாடற்புத்தகம் அடித்துக்கொடுத்து ஒரு சில மாதங்களுக்குள்ளேயே புத்தகத்துக்குப்புறம்பே பாடல்களைத் தெரிவுசெய்து பாடுகின்றார்கள். இதற்குப் பங்குத் தந்தையர்களும் உடன்போவது மிகவும் வேதனையைத்தருகின்றது. ஏன் இவர்கள் இறைமக்களுக்குத் தெரியாத புதிய பாடல்களைப் பாடுகின்றார்கள் என்று சிந்தித்தபோது மேலே சொல்லப்பட்டவாறு வழிபாடு உயிருள்ளதாக அமையாதபோது புதிய பாடல்களால் உயிருட்டப்பார்க்கின்றார்கள். இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடவேண்டும் என்ற உணர்வுகள் இல்லாது வந்திருப்பவர்களுக்காகப் பாடவேண்டும் என்று பாடுவது இறைமக்களும் பாடல்களுடாக செபிக்கவேண்டும் என்ற உணர்வின்றி, பாடல்களை இரசிக்கவேண்டும் என்று வழிபாடுகளுக்கு வருவது போன்ற விடைகளே இத்தகைய வழிபாடுகளில் பங்குகொண்டபோது எனக்குக் கிடைத்தது. நல்ல புதிய பாடல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றனவே? அவற்றைப் பாடக் கூடாதா? என்ற கேள்விகள் எழுவது முறையே ஆனால் வெளிவருகின்ற எல்லாப் பாடல்களும் வழிபாட்டில் பாடக்கூடியவையா? மக்கள் எல்லோரும் நன்கு அறிமுகத்தோடு பாடுகின்றார்களா? என்பது ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய கேள்விகளே. மேலும் இதற்கு பாடற்புத்தகங்கள் தேவைக்கேற்ப மக்களின் பாவனைக்கு இல்லாமைமும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

வழிபாடுகளில் ஆர்வமுள்ள சில குருக்களும் இறைமக்களும் தமது பங்குகளில் பாடல்கள் சம்பந்தமாக பொதுவான ஒழுங்குகளைக் கடைப்பிடித்து வழிபாட்டை உயிருள்ளதாகவும்

அர்த்தமுள்ளதாகவும் நடத்திவருகின்றார்கள் இது மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

5. நமது பகுதியில் நடைபெறும் நவநாட்கள் மற்றும் கோவில் திருவிழாக்களின் நோக்கங்கள், பயன்பாடுகள் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்கள்?

நவநாட்களும், கோவில் திருவிழாக்களும் எப்போதும் கொண்டாடப்பட வேண்டும். இது ஒரு கோவில் அமைந்துள்ள ஊரினது கொண்டாட்டம். தங்களைக் காத்துவரும் இறைவனுக்கும், தங்களுக்காகப் பரிந்துரைக்கும் மரியன்னைக்கு, புனிதர்களுக்கு அவ்வூர்மக்கள் செலுத்துகின்ற நன்றிக் கொண்டாட்டம்.

திருவிழாநாட்களில் ஆலயத்தில் ஒலிக்கும் பாடல்கள், கட்டப்படும் அலங்காரங்கள் மக்களின் நன்றியின் வெளிப்பாடாகவே இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் இந்த ஆன்மீகத் தன்மை இன்றைய திருவிழாக்கொண்டாட்டங்களில் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. நவநாட்களில் வாசிக்கப்படுகின்ற இறைவார்த்தைகள், சொல்லப்படும் மறையுரைகள் அந்த மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அரிய வாய்ப்புக்கள் இதை உணர்ந்து கொள்ள பலர் தவறிவிடுகின்றார்கள். ஒரு ஆலய திருவிழாவுக்குச் செலவழிக்கின்ற பணம், மனித உழைப்பு, ஏனைய சக்தி என்பவற்றோடு அதனூடாக மக்கள் அடையும் ஆன்மீகப் பயனை ஒப்பிட்டு பார்க்கவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகவுள்ளது. நவநாட்களின் மறையுரையைக் கேட்கும் மக்கள் “அவருடைய மறையுரை நல்லது”, “இவருடையது சரியில்லை” என்று குறுகிய பார்வையில் மதிப்பீடு செய்கின்றார்களே தவிர தமது வாழ்க்கையோடு மறையுரையை அலசிப் பார்க்கப் பெரிதும் தவறிவிடுகின்றார்கள். எனவே இவற்றின் முழுப்பயன்பாட்டை மக்கள் பெற உதவ வேண்டியது பங்குத் தந்தையர்களின் கடமையாக இருக்கின்றது.

6. திருப்புகழ் மாலையின் முக்கியத்துவம், நோக்கம், பயன்பாடு சமகாலக் குருக்கள், துறவிகள், பொதுநிலையினர் மத்தியில் அருகி வருவது பற்றிய உங்களது கருத்துக்கள்?

திருப்புகழ் மாலை ஒதுதல் இறைமக்கள் இறைவனுக்குச் செலுத்தும் வழிபாடாகும். திருப்பலி, திருவருட்சாதனக் கொண்டாட்டங்கள், திருப்புகழ்மாலை ஒதுதல் ஆகிய மூன்றுமே இறைவனுக்குச் செலுத்தும் வழிபாடு என்று திருச்சபை கற்பிக்கின்றது.

திருப்புகழ்மாலையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள 95சதவீதத்திற்கு மேலான பகுதி இறைவார்த்தையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவார்த்தை தன்னிலே மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது இதை உணர்ந்து பாடிச்செபிக்கும் போது அது நிறைந்த பலனை எமக்குப் பெற்றுத்தருகின்றது. இது திருச்சபை முழுவதையும் ஒன்றிணைக்கும் செபமாக அமைகின்றது. அதாவது திருச்சபை முழுவதும் ஒரே அமைப்பு முறையில் ஒரே கருத்துக்காக ஒன்றிணைந்து செபிப்பதாக அமைகின்றது.

இது ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட ரீதியில் செபிப்பதற்கும், திருச்சபையின் பொதுக்கருத்துக்களுக்காகச் செபிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றது. குருக்கள், துறவிகள் மத்தியில் இதன்

முக்கியத்துவமும், தேவையும் இன்று அருகி வருவது என்பது உண்மையே. இதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் எக்காரணமும் இதை நியாயப்படுத்த முடியாது. இதுவும் அவர்களுக்குத் தெரிந்ததே. இவர்கள் தீர்ப்புகழ்மாலையை சொல்லத்தவறும்போது அவர்கள், மூன்றுவேளை இறைவன் தம்மைப் பாடித் துதிக்கத் தருகின்ற சந்தர்ப்பத்தை இழக்கின்றார்கள் என்பதுதான் உண்மையாக இருக்கின்றது.

இறைமக்கள் மத்தியில் இதனுடைய முக்கியத்துவம் உணரப்படவுமில்லை, உணர்த்தப்படவுமில்லை என்றே சொல்லவேண்டும். காரணம் ஒரு சில பங்குகளில் தீர்ப்புகழ்மலை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது அது இறைமக்களால் நன்கு வரவேற்கப்பட்டு ஆர்வமாகச் செபிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

7. அண்மையில் கொழும்பில் நடைபெற்ற திருவழிபாட்டு மகாநாடு பற்றி சில கருத்துக்கள்?

கடந்த ஆண்டு கொழும்பு உயர்மறைமாவட்டத்தில் பெரும் எடுப்பிலான திருவழிபாட்டு மகாநாடு ஒன்று நடாத்தப்பட்டது. உள்நாட்டிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலுமிருந்தும் வளவாளர்கள் அழைக்கப்பட்டு திருவழிபாடு பற்றிய பல அரிய புதிய கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டன. இது முற்றிலும் குருக்கள் துறவிகளுக்கான ஒன்றாகக் காணப்பட்டது. இதில் வெளிநாட்டிலிருந்து வருகை தந்த பொதுநிலையினர் ஒருவரும் உரையாற்றினார் என்பது குறிப்படத்தக்கது. இலங்கைக்கான வத்திக்கான் பிரதிநிதியும், திருச்சபைக்கான வழிபாட்டுப் பேராயத்தின் செயலாளரும் வருகைதந்து உரையாற்றினார். அங்கு வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம், வழிபாட்டு ஒழுங்கு முறைகள், விவிலியப் பின்னணியில் திருச்சபையில் திருவழிபாடு, வழிபாட்டின் இறையியல் போன்ற கருத்துக்களில் உரைகள் வழங்கப்பட்டன. அவை அறிவுக்கும், சிந்தனைக்கும் சுவையுள்ள விருந்தாக அமைந்திருந்தன.

குறிப்பு :- இங்கு சொல்லப்பட்டவை எமது மறைமாவட்டத்தில் தற்போது நடைமுறையிலிருக்கும் வழிபாட்டுச் செயற்பாடுகளில் நான் உணர்ந்து கொண்ட ஒரு சில கருத்துக்களாகும்.

கடந்த கல்வியாண்டில் நிர்வாக குழுவில் இருந்து, இறையியல்கோல வளர்ச்சிக்கு பணியாற்றிய அருட்சகோதரர்களான தி.குயின்சன் பெர்ணான்டோ, பெ.சதீஸ்குமார் ஆகியோருக்கு நன்றி தெரிவித்து, புதிதாக நிர்வாக குழுவில் இணைந்துள்ள அருட்சகோதரர்களான ம.சதாஸ்கர், ப.ஜோண் றெக்ஷன் ஆகியோருக்கு வாழ்த்துக்கள் கூறி, பணி சிறக்க ஆசிக்கின்றோம்.

இதழின் இறையியலாளர் திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதரும்,

திருவழிபாட்டுச் சீர்திருத்தங்களும்.

திருச்சபையின் வரலாற்றில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் திருவழிபாட்டிலே அர்த்தமுள்ள முறையில் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்று பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்ட பெருமைக்குரியவர் திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதர் என்றால் அது மிகையாகாது. யூஜீனால் பச்செல்லி (Pacelli) எனும் இயற்பெயரை கொண்ட திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதர் 1876^{ம்} ஆண்டு பங்குனி மாதம் 02^{ம்} திகதி உரோமையில் கல்விச் செழிப்புள்ள ஓர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவரது இளமைப் பருவத்திலேயே இவருடைய சகோதரனும், தந்தையும் வர்த்திக்கான் கியூறியாவில் சட்டத்தரணிகளாக பணியாற்றியவர்களாவர்.

யூஜீனால் பச்செல்லி 1899^{ம்} ஆண்டு குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு உரோமையில் ஓர் பங்கில் பணியாற்ற அனுப்பப்பட்டார். இவரது தகமை காரணமாக அக்காலத்திலேயே அசாதரண திருச்சபை அலுவல் நிர்வாக உறுப்பினராகி பின் அதன் தலைவரானார். இதனால் அனைத்துலகச் சட்டங்களையும் இவர் நன்கு கற்க வேண்டியதாயிற்று. இவ்வாறாக இவரது கல்வித்தகமை திருஆட்சி பீடத்திற்கு ஆலோசகராக இவரை உயர்த்தியது. ஆகவே திருச்சபையின் சட்டங்களை கற்பிக்கும் ஆசிரியராக விளங்கியதோடு அச்சட்டத்தை திருத்தியமைப்பதில் கருதினால் கஸ்பாரிக்கு உதவி புரிந்தார்.

1^{ம்} உலக மகா யுத்தம் நடந்த காலப்பகுதியில் அதாவது 1917^{ம்} ஆண்டில் இவர் ஆயராக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். “நீதியின் பணி சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதே” எனும் விருதுவாக்கோடு நாடுகளுக்கிடையில் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டு சமாதானத்தை நிலைநாட்ட பாடுபட்டார். அந்நேரத்தில் திருத்தந்தையாக இருந்த 11^{ம்} பத்திநாதரால் இவர் கருதினால் நிலைக்கு 1929^{ம்} ஆண்டு உயர்த்தப்பட்டு திருத்தந்தையின் பிரதிநிதியாக பிரான்ஸ், ஹங்கேரி, வடஅமெரிக்கா, தென்அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டார். இவ்வாறாக இவர் தனது பணியைத் திறம்பட ஆற்றிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் திருத்தந்தை 11^{ம்} பத்திநாதரின் மரணத்தினை அடுத்து கருதினால் பச்செல்லி திருத்தந்தையாக தெரிவு செய்யப்பட்டார். ஆகவே 12^{ம்} பத்திநாதர் எனும் பெயருடன் 1939^{ம்} ஆண்டு பங்குனி மாதம் 01^{ம்} திகதி இவர் திருத்தந்தையானார். திருவழிபாட்டிலும், திருச்சபையின் சட்டங்களிலும் தன்னால் இயன்றளவு சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டு அவை மக்களுக்கு அர்த்தமுள்ளவைகளாக மாற வேண்டும் என்று அயராது பாடுபட்டார். இவர் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களே இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் கூட்டப்படுவதற்கு தூண்டுதலாக அமைந்தது என்றால் அது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

அக்காலத்தில் இலத்தீன் மொழியிலேயே திருப்பலி மற்றும் இறை வழிபாடுகள் நடைபெற்றன.

விசுவாசிகள் திருவழிபாடுகளில் இலத்தீன் வார்த்தைகளின் பொருளை அறியாமல் விழித்தனர். ஆகவே திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதர் விசுவாசிகள் அனைவரும் அர்த்தமுள்ள முறையில் திருவழிபாட்டில் பங்கெடுத்து பயன்பெற வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அவரவர் தாய் மொழியில் திருவழிபாடுகளை நடத்த அதற்கான முயற்சியில் தீவிரமாய் ஈடுபட்டார். இவரது காலத்திலேயே இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் நடைபெற்றது. இதனால் மக்கள் இடம்பெயர்ந்து துன்பங்களையும், வேதனைகளையும் அனுபவித்து வந்தார்கள். இவர்களின் வசதிக்கேற்ப காலையில் மாத்திரமே திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்க முடியும் எனும் முறையை ஐரோப்பாவில் மாற்றி மாலையிலும் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்க அனுமதியளித்தார். அத்தோடு சனிக்கிழமை மாலையில் ஞாயிறு வழிபாடுகளை நிறைவேற்றவும் அனுமதியளித்தார். இன்று நாங்கள் மாலையே திருப்பலியிலும் வழிபாடுகளிலும் எமது வசதிக்கேற்ப பங்கெடுக்க முடிகிறது என்றால் அதற்கு முழுக் காரணமாக அமைந்தவர் திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதரேயாவார்.

இவர் திருத்தந்தையான அதே ஆண்டின் வைகாசி மாதத்தை உலக சமாதானத்திற்காக தேவதாயை நோக்கி மன்றாட ஒதுக்கினார். இது இவர் அன்னை மரியின் மேல் வைத்திருந்த அளவற்ற பிரியத்தை எமக்கு காட்டுகிறது. அது மட்டுமன்றி தேவதாய் ஆன்ம சார்த்துடன் பரலோகத்திற்கு ஆரோகணமானாள் எனும் திருச்சபையின் பாரம்பரிய நம்பிக்கையை 1950^{ம்} விசுவாசச்சத்தியமாக பிரகடணம் செய்தார். அவ்வாறே மரியாளின் மாசற்ற திரு இருதய திருநாளையும் ஏற்படுத்தி அதே ஆண்டை யூபிலி ஆண்டாகவும் அறிவித்தார்.

கிறிஸ்தவர்களின் நம்பிக்கையும் வாழ்க்கையும் கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு விழாவையே மையமாகக் கொண்டிருப்பதால் 1951ல் இவர் புதிதாக அறிமுகப்படுத்திய “உயிர்ப்பு விழாவின் திருவிழிப்பு” இவர் ஏற்படுத்திய சீர்திருத்தங்களில் மிகமுக்கியமானதாக அமைந்துள்ளது. “உயிர்ப்பு விழா திருவிழிப்பு” அறிமுகப்படுத்தி நான்கு வருடங்களின் பின்பு அதாவது 1955^{ம்} ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 19^{ம்} திகதி இவர் துணிவுகரமாக திருத்தியமைத்த புனித வார வழிபாட்டு ஒழுங்குமுறைகளை நடைமுறைப்படுத்தினார். அதேவருடம் திருவழிபாட்டு நாட்காட்டி, திருவழிபாட்டு ஒழுங்குமுறைகள், திருப்புக்மலை போன்றவற்றிலும் சில திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். அன்று பெருவிழாக்களை தொடர்ந்துவரும் பெருவிழா வாரம் (Octaves) அதற்கான சிறப்புச் செபங்களைக் கொண்டு அமைந்திருந்தன. இவ்வாறாகக் உரோமன் நாட்காட்டியில் காணப்பட்ட பதினெட்டு பெருவிழா வாரங்களில் (18 Octaves) உயிர்ப்பு பெருவிழா, பரிசுத்த ஆவியின் பெருவிழா மற்றும் கிறிஸ்து பிறப்பு பெருவிழாக்களுக்கான பெருவிழா வாரங்களையும் அவற்றுக்கான செபங்களையும் (Octaves) தவிர மிகுதியான எல்லாவற்றையும் உரோமன் நாட்காட்டியிலிருந்து நீக்கினார். அதுமட்டுமின்றி உரோமன் நாட்காட்டியில் காணப்பட்ட பெரும்பாலான திருவிழாக்களுக்கான திருவிழிப்புகளில் 50 சதவீதமானவற்றைக் குறைத்தார்.

அக்கால மரபு வழக்கப்படி ஓர் திருவிழாவுக்கு முன்னைய மாலையும் பின்பு திருவிழாமாலையும் மாலைப் புகழ் செபிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. இவை மாலைப்புகழ் (i) மாலைப்புகழ் (ii) என முறையே அழைக்கப்பட்டன. திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதர் சில விதி விலக்குகளுடன் முதலாம் மாலைப் புகழை நீக்கி இரண்டாம் மாலைப்புகழை திருவிழா நாளின் மாலையில் செபிக்கும் முறையை ஏற்படுத்தினார். முக்கியத்துவ அடிப்படையில் ஏற்கனவே ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்த

திருவிழாக்களை தர அடிப்படையில் சிறிய மாற்றங்களோடு அதாவது பெருவிழாக்கள், திருவிழாக்கள், நினைவு நாட்கள் என ஏற்படுத்தினார். அத்தோடு திருவிழாவாக கணிக்கப்பட்ட ஞாயிறு தினத்தை பெருவிழா (high solemnity) எனும் தரத்திற்கு உயர்த்தி ஞாயிறு தினவழிபாட்டுக் கொண்டாட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தினார்.

திரு வழிபாட்டில் மட்டுமல்லாது தனது மறைபரப்பு பணியின் மூலமும், சுற்றுமடல்கள் மூலமும் முழுத்திருச்சபையிலும் சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவந்தவரே திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதர். இவர் திருத்தந்தையாக இருந்தகாலத்தில் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் இவருக்கு மிகவும் சவாலாக அமைந்தது. ஆனால் இவரின் ஆழமான விசுவாசமும் அன்னை மரியாளின் மேல் இவர் கொண்டிருந்த அளவற்ற பிரியமும் இவருக்கு எந்தவொரு சவாலையும் எதிர்கொள்ளும் சக்தியையும் பலத்தையும் கொடுத்தன. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது இவர் சமாதானத்திற்காக எடுத்த முயற்சிகள் உலக அரங்கில் திருச்சபைக்கு நற்பெயரை ஈட்டிக் கொடுத்தது. அத்தோடு பல நாடுகள் இவரை “சமாதானத்தின் தந்தை” எனவும் போற்றின.

இவ்வாறாக திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதர் தன்னால் இயன்ற பணியை திருச்சபைக்கு ஆற்றி 1958ம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதம் 9^{ம்} திகதி இறைபதமடைந்தார். இவர் மறைந்தாலும் இவர் ஆற்றிய பணிகளும், ஏற்படுத்திய சீர்திருத்தங்களும் திருச்சபையில் மேலும் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வர வழிவகுத்தது. விசேட விதமாகத் திருவழிபாட்டில் இவர் மேற்கொண்ட மாற்றங்கள் திருவழிபாட்டை மக்களுக்கு அர்த்தமுள்ளதொன்றாக மாற்றியதோடு இவரை தொடர்ந்து வந்த திருத்தந்தை 23^{ம்} அருளப்பருக்கு இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தை கூட்டுவதற்கு உந்துசக்தியாக அமைந்தது.

இன்று நாங்கள் அர்த்தமுள்ளமுறையில் முழுமையாக திருவழிபாட்டில் பங்கெடுத்து எமது விசுவாசத்தில் நிலைத்திருப்பதற்கு திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதரின் அர்ப்பணிப்புள்ள சேவையே காரணமாகும். எனவே தற்போதைய திருத்தந்தை 16^{ம்} ஆசீர்வாதப்பர் 19^{ம்} திகதி மார்கழி மாதம் 2009^{ம்} ஆண்டில் திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதரை “வணக்கத்திற்குரியவர்” என்ற நிலைக்கு உயர்த்தினார். இதனால் இன்று உலகத்திருச்சபை இவரை வணக்கத்திற்குரிய திருத்தந்தை 12^{ம்} பத்திநாதர் என அழைக்கிறது.

SYNOPSIS

LITURGY GIVES NEW MEANING AND HOLINESSTO CHRISTIAN LIVING

By nature human beings are devotees. They have a sense of reverence and gratitude. They were worshiping nature. Gradually they came to know God by revelation and formed a cult. God showed the ways and means to be holy as he is. Sacrifice became the focal point of worship. There were three kinds of sacrifice as atonement, thanks giving and intercessory. Though they were not perfect sacrifices they express man's desire to be holy. Every act of worship is perfected in and through Christ. For he became victim and priest of sacrifice. It glorified God and redeemed mankind. Thus Christ being the head of the church glorifies God and assures our salvation through all acts of worship. Christ is present in the Church, sacraments and particularly indwells in us through the Eucharist. Thus he purifies us and gives meaning to our life through all acts of worship. All these would become useless if we receive it and not live it out in our living.

THE LITURGICAL YEAR

The liturgical year celebrates the redemptive work of Christ within a year, starting from Advent season to the feast of Christ the King. God is not away from the history because he entered the history through his Son Jesus at a certain time and fulfilled his Salvific plan in space and time. Therefore the church celebrates the two main events of Jesus Christ, namely birth and resurrection in the liturgical year. In other words the liturgical year revolves around the paschal mystery of Christ.

At the very beginning the early Christians of 1st, 2nd, 3rd centuries were so attached to the resurrection and started commemorating it as Sundays and

then to make it a meaningful celebration they added another 40 days of preparation and that became the period of lent. Only in the 5th century the birth of Jesus was defined a dogma of the church and began an annual celebration and in the process included the period of preparation. Later that came to be known as Advent of 04 weeks.

Accordingly the liturgical year gives the paramount importance to Christ then to the Blessed Virgin Mary and the third grade to the holy men and women who died for and bore witness to Christ and lived in His Company. The latest form of liturgical year was shaped only in the 12th century. In Rome there was a tradition of celebrating the birthday of Emperors and in that time the early Christians celebrated the birth day of Jesus the King of Kings. This helps to recall the event of the birth of Our Saviour every year to be part of the Salvation brought by him and to prepare with hope for His Second coming. The Season of lent is purely a period of purification for a worthy participation in the paschal mysteries which is the heart of the liturgy. Therefore lent requires prayer, fasting, and penance.

The Paschal season is a time of joyful celebration of Easter which is the base and foundation of our faith. It extends up to Pentecost, the period of 50 days. The ordinary season has two parts. First part starts with the Baptism of the Lord to the Tuesday before Ash Wednesday and the second begins on the Monday after Pentecost prolonging up to the Saturday before Advent. As such the Church in the course of the liturgical year unfolds the life and mission of Jesus in sequence to remember the mysteries of Christ to obtain grace for the daily living.

MOTHER MARY IN SACRED LITURGY

Blessed Mary, who is remembered at all times for her conception of Jesus Christ in her womb, is our mother too. Her motherhood and the virginity she holds are the evidence for that. That is why Holy Mother the church includes the Marian Devotion in its liturgy.

The beginning and the end of the liturgical calendar is none other than Mary our mother. It is the clear indication for an importance of Mary in the catholic liturgy. Our liturgy is mainly based on our faith, and we can say another name of faith is Mary. Even though not knowing her husband she obeyed the Word of God and said that she was a slave. Therefore the Church gives us the Immaculate Conception and the assumption as dogmas.

Mother Mary had been praised by many people in her life time, as much as she bore the sorrows as a sword penetrates her heart. In the annunciation as “Hail Mary full of grace”, in the visitation as “Who am I for the Mother of God come to me?” there is only a name of the women mentioned in the Al – Quran, which is the Sacred Book of Muslims. She is none other the Blessed Mary. Our Mother, who has this much honour in our Church, prays for us to Her Son through the liturgy.

CHILDREN AND LITURGY

The people of God include also children and they are the majority and important figures in the liturgy of the Catholic Church. The Church also has given a prominent place to the children all along history. What the children receive through the liturgy definitely has an impact in their future. The Holy Scripture highlights children involved in the act of worship or the liturgy of that time. Even Child Jesus was fulfilling the liturgical aspirations of the Jewish culture.

The children can be initiated in to the liturgy in family and then in the public and common worship or liturgy. In order to make the liturgy useful and meaningful to children, the liturgy must have something for the children. It can be done in several ways. For instance the children can be enlightened by particular commentaries within the liturgy. They also can be given opportunities to do liturgy. In organizing liturgy for children we must consider three things (1-attitude of children, 2-imagination, 3-language of children). In and through

the liturgy the children must draw the connection between the liturgy and their life.

Liturgy and Inculturation

Liturgy and inculturation are like two eyes of a human being. When these two phenomena come together then only the praise we render to the Almighty attains whole some. Liturgy is the sources and summit of the Christian life and it is the expression of what Christ himself fulfilled in His life, through this only, we could be able to celebrate the paschal mystery daily and be a witness to the faith of the faithful.

Inculturation is defined as to worship the Almighty in their own vernacular, culture, ethnicity and so on. There is no hindrance for worship but they can freely and willingly can take part in liturgy. It is clear in the document of Sacrasanctum Concilium. When each and every one introduces his own culture, the liturgy looses its real meaning, holiness and so on. So it is the prime duty of the clerics and the laity to have an eye on liturgy to bring its meaning, holiness and reverence when they apply inculturation.

The liturgy should not be mere cultic but it has to help the faithful for renewal and sanctity. Through liturgy the culture should be sanctified and through culture the liturgy should be fulfilled.

An interview with Rev.Fr.M.Rex Savundara, Diocesan Liturgical Commission Director on certain Liturgical issues, By Bro.S.Arudkumaran.

It is tragic that the present day Catholics are least worried about the importance of Liturgy in the future Church. It is the greater responsibility of the church leaders to Catechise the laity and regain the full vigour of liturgy by all the means possible in the Church. To substantiate this interview the following points were discussed and clarified. Such as:

01. Nowadays among the Catholics the importance and need of Sunday and daily mass are deteriorating. It is not only in liturgy but also to many other areas of life people are becoming indifferent. Here we find various other factors in the world constitute this situation of life.
02. In the name of inculturation now the priests attempt to make improper adaptations to the Roman liturgy which is properly fashioned and arranged. Actually people may not demand these changes because they come to the churches to hear the Word of God and receive nourishment from the bread of life. So an appropriate liturgy would be ideal for them.
03. The ignorance of the ordinary Catholics is that the place they give to pious devotions and para liturgical services exceeds more than the place given to the liturgy: Therefore people have to be educated of these and to differentiate the importance of these to value the liturgy in the Church.
04. The choir in the liturgy has one of the essential parts to play so as to accompany the liturgy by allowing all the people to praise and worship God through singing. Therefore the choosing of new hymns would be a hindrance to this purpose.
05. In parishes the church feasts and Novenas are yet some of the chances for the parishners to celebrate meaningful liturgy and nourish their Spiritual life. So the people and the priest should make the maximum use of them.
06. The liturgy of the hours is another important element in the church that keeps the people all over united to pray for each other and for the intentions of the church at different hours of the day. It is painful to see that the priests and religious are now negligent in this.
07. Finally a few information on the National liturgical seminars held in the Arch-Diocese of Colombo last year, are also included

Pope Pius XII

An active participation of the liturgy is primarily required of every catholic in the Church for which there had been many reforms in the history over the past year. Pope Pius XII is one of the important figures who significantly contributed a lot to these reforms. He was born in March 2nd, 1876.

He was ordained a priest in 1899 and he entered the diplomatic service of the Church, later he became the head of that office, and this made him to study and be well versed in all the international laws. This paved the way for him not only to become a counsellor to the papacy, but also to become a teacher of the laws of the Church and there by to help Cardinal Kaspery in the reforms of the canons.

In 1917, he was consecrated Bishop. In 1929 he was appointed a Cardinal by Pope Pius XI and was made an apostolic Nuncio to some countries including Germany. In 1939 at the death of Pope Pius XI, Cardinal Pacelli was elected Pope, on the 1st of March in the same year, and he assumed the name "Pius XII".

His efforts in the reformations in the liturgy and canon, initiated the Church to convene the second Vatican Council.

The following are some of his reforms:

1. The use of the vernacular language in the liturgy was cautiously favoured by him
2. For the first time, evening masses were permitted in war torn Europe during the Second World War.
3. Permitted the Church's services on Saturday evenings to fulfill the Sunday obligation.
4. In 1950, he promulgated the Assumption of Our Lady as Dogma of the Church, and instituted the feast of the Immaculate Heart of Mary.
5. In 1951, he introduced the Easter Vigil, a new celebration of Easter night. This is his most important reform.

6. On 19th November 1955, he promulgated the new rites of Holy Week.
7. The rubrics and calendar of the liturgy and the Divine office were also reformed.
8. Of the 18 octaves, all but three [octaves for Easter, Pentecost and Christmas] were purged in the reform.
9. The reform of 1955 eliminated roughly half of the vigils in the Roman calendar.
10. First vespers of feasts were abolished with certain exceptions and the second vespers to be celebrated on the afternoon of the feast itself.
11. The manner of ranking feasts was also changed slightly, and Sunday liturgy became a solemnity.

His pontificate and Encyclicals brought not only reformation in the liturgy, but in general, reformed the whole Church. Later Pope Pius XII was called “Father of Peace” for his tireless efforts in bringing Peace between countries during the Second World War. After 19 years of long service, Pope Pius XII, died on 9th October 1958.

It is because of the efforts made by pope Pius XII that we have now the latest form of liturgy meaningfully reformed and revised. In recognizing the great services of Pope Pius XII, the present Pope Benedict XVI has elevated him to the state of “Venerable”, on 19th October 2009, and his eventual canonisation is in progress.

புத்தகம்
மாநிலம்.

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் காலாண்டு இதழ்
ஆண்டுச் சந்தா உள்நாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) ரூபா 180/=
வெளிநாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) U.S.\$ 16
Euro 14

தனிப்பிரதி 55/=

தொடர்பு கொள்க:

இறையியல் கோலங்கள்

தூய சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி

கொடும்புத்தறை, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 021 222 2482, 021 222 7145

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Quarterly
Annual Subscription: Local (Incl. postage) Rs. 180/=
Foreign (Incl. postage) U.S.\$ 16
Euro 14
Single Copy Rs. 55/=

Correspondence to:

Irai Iyal Kolangal

St. Francis Xavier's Seminary

Columbuthurai, Jaffna,

Sri Lanka.

Tel: 021 222 2482, 021 222 7145

Registered No. QD/137/News/2011